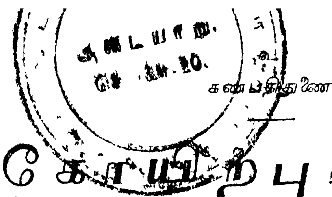

கணபதிதுணை

கோயிற்புராணம்.

திலலைவாழநதணாகளுள ஒருவரும,

கைலாச பரமபரைச சநதான குரவாகளுள

ஒருவருமாகிய

கொறறவனகுடி,

உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிசசெயதது

இஃது

யாழபபாணததிற

சைவபபிரகாசவிததியாசாலைககதிபதியாகிய

நலலூா,

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதி ரூபஙகளைககொண்டு பரிசோதிதது,

இவா மாணாககாகளுள ஒருவராகிய

ஷை யூா

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம

இநது அசசுககூடததில

அசசிறபதிபபிககபபடடது.

காலயுததி ௵ - காாததிகை ௴.

இதனவிலை - அணா-அ

உ

கணபதிதுணை.

திருசசிறறமபலம.

சிவமயம.

கோயிற்புராணம்.

மூலபாடம்.

காப்பு

பொற்ப தப்பொது வாாபுலி யூாபுகழ
சொறப தபபொரு ளாகுவ தூயவ
ரறப கறறெருழ வாழணி கோபுரக
கறப கததனி யானை கழலகளே

பாயிரம்.

பூஙகமலத தயனுமலா புண்டரிகக கணணனுந
தாஙகுபல புவனமுமேற சகலமுமா யகலாத
வோஙகுமொளி வெளியேசின றுலகுதொழ நடமாடுந்
தேங்கமழும பொழிறறில்லைத திருசசிறறம பலமபோறறி. (க)

ஆரணஙகண முடிநதபதத தானந்த வொளியுலகிற்
காரணஙகற பனைகடநத கருணைதிரு வுருவாகிப
பேரணஙகி னுடனுமெ பெருமபறறப புலியூாசோ
சீரணஙகு மணிமாடத திருசசிறறம பலமபோறறி. (உ)

தறபரமாயப் பரபதமாயத தாவிலனு பூதியதா
யறபுதமா யாரமுதா யானநத நிலயவொளிப
பொறபினதாயப பிறிவிலதாயப பொருளாகி யருளாகுஞ்
சிற்பரமா மமபரமாந திருசசிறறம பலமபோறறி. (ங)

வையகமின புறநின்ற மருமலிபொற் பதம்போற்றி
கையமரு நிலைபோறறி கருணைமுக மலாபோறறி
மெயயிலகு மொளிபோறறி யிரவியெனை யெடுததாண்ட
செயயதிரு வடிபோற்றி திருசசிறறம பலமபோறறி. (ச)

மன்றினமணி விளககெனலா மருவுமுக நகைபோறறி
யொன்றியமங கலநாணி னொளிபோற்றி யுலகுமபா
சென்றுதொழ வருள்சுரககுஞ சிவகாம சுநதரித
னினறதிரு நிலைபோறறி நிலவுதிரு வடிபோற்றி. (ரு)

தன்னோங்கு மலரடியுந் தளிரோங்கு சாகைகளு
மின்னோங்கு முசகக்கொம்பும் விரவியகண மலர்களுமாய்
மன்னோங்க நடமாடு மன்றோங்கு மதிற்குடபாற்
பொன்னோங்கன் முன்னோங்கும் பொற்பமர்கற் பகம்போற்றி (௬)

தேராட்டிக் கயங்காட்டுந் திரணமாக்கட் டயமூட்டிப்
போராட்டிப் புறங்காட்டிப் போங்காட்டிற் புலாலகமுழு
நீராட்டிச் சூர்மாட்டி நிகழ்நாட்டிற் புகழ்நாட்டும்
பேராட்டி சீராட்டும் பிள்ளையார் கழல்போற்றி. (௭)

திருஞான சம்பந்தர் செய்யதிரு வடிபோற்றி
யருணாவுக் கரசர்பிரா னலர்கமல பதம்போற்றி
கருமாலும் வெண்மையாளுங் கண்ணுதலோன் வலிந்தாண்ட
பெருமாள்பூங் கழல்போற்றி பிறங்கியவன் பாகள்போற்றி. (௮)

பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந் துறைக்கடலுண்
டாசிலெழு றடித்தயர வருசெழுத்தா லதிர்த்தெழுந்து
தேசமலி தரப்பொதுவார் சிவபோக மிகவிளைவான
வாசகமா மாணிக்க மழைபொழிமா முகில்போற்றி (௯)

நாவிரவு மறையினராய் நாமிவரி லொருவரொனுந்
தேவர்கட்டே வனசெல்வச் செல்வர்களாயத் திகழ்வேள்வி
பாவுநெறி பலசெய்யும் பான்மையராய் மேன்மையரா
மூவுலகுந் தொழுமூவா யிரமுனிவ ரடிபோற்றி (௰)

தந்தையெனு திகழ்ந்தபுகழ்ச் சண்டேசர் விறற்குமெய்ச்
சிந்தையரா யெல்லையிலாத் திருவேடத் தினராகி
யெந்தைபிரா னருள்வளர்க்கு மியல்பினராய் முயறவங்க
ளந்தமிலா வடியவர்கள் டிருக்கூட்ட மவைபோற்றி (௰௧)

ஒன்றியசீ ரிரவிகுல முவந்தருளி யுலகுய்யத்
துன்றுபுகழ்த் திருநீற்றுச் சோழனென முடிசூடி
மன்றினடந் தொழுதெல்லை வளர்கனக மயமாக்கி
வென்றிபுனை யநபாயன் விளங்கியபூங் கழல்போற்றி. (௰௨)

மல்குபுகழ் நடராசன் வளர்கோயி லகலாது
பலகிளைஞ ருடனுரிமைப் பணிசெய்யும் பரிவினராய்க்
கல்விகளின் மிகுமெல்லைக் கருத்தினராய் நிருத்தனருட்
செல்வமலி யகம்படிமைத் திறலினர்தம் பதம்போற்றி. (௰௩)

மண்ணிலிரு வினைக்குடலாய் வானிரயத் துயர்க்குடலா
யெண்ணிலுட லொழியமுய லிருந்தவத்தா லெழிற்றில்லைப்
புண்ணியமன் றினிலாடும் போதுசெய்யா நடங்காண
நண்ணுமுட லிதுவன்றே நமக்குடலாய் நயந்தவுடல். (௰௪)

மறந்தாலு மினியிங்கு வாரோமென் றகல்பவர்போற்
சிறந்தார நடமாடுந் திருவாளன் றிருவடிகண்
டிறந்தார்கள் பிறவாத விதியென்ன பயன்வந்து
பிறந்தாலு மிறவாத பேரின்பம் பெறலாமால். (௰௫)

காதமருங கொடுங்குழையான் காததமருங கொடுங்குழையான்
பாதமுற வளாந்திரவும பகலுமுற வளாந்திரவும
பேதமற வுடனறீரும பிணிபிறவி யுடன்றீரு
மோதலுறு மருநதிலலை யொழியவொரு மருநதில்லை (௰௬)

பொன்புகழ்பங கயமூழ்கிப புனிதனபங கயமூழ்கிச்
சென்றுதொழக கருததுடையார சிலரொழியக கருததுடையா
ரொன்றுமுளத திருககூததை யுருவொழிககுந திருக்கூததை
மனறமரப பணியீரோன் மருவுமரப் பணியீரோ. (௰௭)

பொருவிலரு ணெறிவாழ்க புனைநெறிகண் மிகவாழ்க
வரைவிறிருத தொணடரணி வளாகதிருத தொணடரணி
யருளவிரவக கறறோாககு மடாபுலனபோக கறறோாககு
மருவுபுக லமபுலியூா மாடமலி யமபுலியூா. (௰௮)

இருமபொத்துச சிறிதிடமு மின்றெனக்கின் றருளாலே
சுருமபுறற நறையிதழித தொடைமுடியோ னமராதொழக
கருமபுறற வரவாடக காரிகையி னுடனுடும
பெருமபற்றப் புலியூரா யிருநததுளம பெரிதாயே (௰௯)

தேசமலி பொதுஞானச செவ்வொளியுந திகழ்பதியா
மீசனது நடததொழிலு மிலஙகுபல வுயிாததொகையும
பாசமுமங கதுகழியப பணணுதிரு வெணணீறு
மாசிறிரு வெழுததஞசு மநாதியிவை யாறுக. (௨௰)

கறபஙக டொறுநடஞசெய கழலடைந்தோா கணிப்பிலாதஞ்
சிறபஙக டருமபுகழுஞ சென்றனவிச செலகாலத
தறபஙகொ டிககுமிறை யருடருமென றனனொன்றா
சொறபநத முறுமனமே துணையாகத தொடஙகுதலும (௨௧)

ஆராத மனமினிய வானநத நடததளவுஞ
சாராத தனமையினற றருமொழிககுச சொற்படுதத
வாராதென றறிநதாலு மறறதுகட் புலப்படலா
லோராத பேராசை யொருக்காலு முலவாதால. (௨௨)

காதரமா தருமனமே கமலமல ரயனல்லை
சீதரனா யனுமலலை சிவனுமனற நிரளல்ல
னீதரமா வருளுடையை நிலைகலஙகே லினிமன்றி
லாதரமா துடனுடு மணடனடங கணடனையால். (௨௩)

நாதனருள் பிரியாத நநதிதாச சனற்குமரன்
வேதவியா தனுககளிகக மேனமையெல்லா மவன்விளங்கிச்
சூதமுனி தனககுதவச் சோபான வகைதொகுதத
மூதறிவா லவனமொழிந்த புராணமவை மூவாறில். (௨௪)

நலமலியுந திருததில்லை நடராசன் புகழ்நவிலும்
பலகதியில யானறிநத படிபடியிற பயிறறிச்
செலவினாபோ லெவ்வழியுஞ செவ்வழியாச சிறநதியங்கித
தொலைவிலபெரும் பதியுணையத் துணிநதருளே துணையாக. (௨௫)

மங்கலமார் திருமன்றின் மன்னனடம் வளாபுலிக்காற்
பஙகமில்சீ ரருண்முனிககும பதஞ்சலிககும பணிததருளிச
சிங்குவரு மன்றனக்குந் தெரிவிததுத திருவருளா
லங்கவலாப் பணிகொண்ட வடைவறிநத படிபுகல்வாம். (உகூ)

சொல்லோடும் பொருளோடுந் துணிவுடையோர் சொற்றனவொன்
றெல்லோருங கொளவெட்டு மிரணமெறி யாதோமும
வல்லோாபோ லொருபனுவன மதித்தோமா னவைபொறுகக
நலலோரை யிரநதோமே னகையாமென் றுரையாமால (உஎ)

என்றுமருந் தவமுயல வினிவேண்டா மியாவாககும
பொன்றுமுடல் கனறுமுனிப் பொறகோயில் புகழ்மாலை
சென்றுசெவிப் புலன்புகுமேற றீவினைக ளவைதீாககு
மனறினருள புரிவிககுந தெரிவிககு மலாப்பாதம. (உஅ)

பாயிர முறறுபபெற்றது.

காபபு-க-கூட-ஆககசெய்யுள-உக.

வியாக்கிரபாதச்சருக்கம்

மனனுமருந தபோதனரின மருவியமத தியநதினனு
முனனரிய திருமுனிபா லோஙகுலகந துயாநீஙகப
பனனரிய சிவஞானம பத்திதரும பானமைதகத
தனனிகரி றிருவருளா லவதரிததா னொருதனயன. (க)

தனிபபுதல்வன றனையணைததுத தகவுச்சி மோநதுசடங
கனைததுமடை வினிலியறறி யருமறைநூ லவைகொடுதது
மனத்துணையாந் திருநாம மருவுநெறி யுபதேசித
தினிசசெயவேண டுவதெனகொ லெனமொழிநதா னெழின்முனிவன். (உ)

இந்தவகை சிவனருளா விரவியெதிா மணியுமிழ
வநதவன லெனவிளஙகு மழமுனிவ னடிவணஙகித்
தநதிரமுன புகலுமருந தவததொகையிற றலையான
வநதமினமா தவமடியேற கருளுகென வுரைசெய்தான். (௩)

தவமெவையு முணாநதமுனி தனயன்முக மிகநோககிப்
புவனமலி போகங்கள் பொருநதுமருந தவமபுரிந்தாற்
சிவகதியு மிதுவன்று சிவார்சசனமாாச் சனமாகிற்
பவமகலும பரபோகம் பெறலாகு மெனப்பகாந்தான். (௪)

சொன்னமொழி கொணடிறைவன் றேன்றிமகிழ்ந் துளதானம்
பன்னுகென மழமுனிககுப் பாரமுழுதும பரப்பிரம
சன்னிதிகா ணிதுகாணுந் தவக்குறைகா ணென்றுலு
மன்னிடமாய் நிகழுமிட முளதென்றான் மாமுனிவன். (௫)

பாருயிர்கட் குபகரித்துப் பரப்பினடிப் படிவதொரு
மேருகிரி யும்புடைசூழ் வெற்புமவற் றிடைநாடு
மாருயிர்கள் பயனருந்து மமருலகா மெழுனத்கனீத்தான்
சீருலவு நாறுவளர் செறுவெனலாஞ் சிறுமையுற. (௬)

எத்தகைய போகங்க ளெவற்றினுக்குங் காரணமாம்
வைத்தபடி யிடமபோதா வகைநெருங்கு மன்னுயிர்கண்
மூத்திபெறத் திருவுள்ள முகிழ்த்தபெருங் கருணையினு
லித்தனுமித் தலநணணி யலகிலிடங் கைக்கொண்டான். (௭)

ஞாலத்தா யிரகோடி நற்றான முளவவற்றி
னேலத்தா னலமார விடங்கொண்ட வெழிற்றில்லை
மூலத்தா னத்தொளியாய முளைத்தெழுந்த சிவலிங்கக்
கோலத்தா னினபூசை கொள்வானென் றுரைசெய்து. (௮)

திருநீறு நுதல்சேர்த்தித் திகழுச்சி தனைமோந்தெங்
கருநீறு படவுதித்த காளையென வணைத்துவிழி
தருநீர்மத் தியந்தினனுந் தந்தையைவந் தனைசெய்து
வெருநீர்மை யன்னையையு மடிபணிந்து விடைகொண்டான். (௯)

வேறு

மணடா னிடர்தீர் வகையா லருளால் வருவா னிருளா மகரா லயநீர்
தணடா ரகைபோற் றரளம் புரளத் தள்ளுந் தடமா மியாதில் லைவனத்
தணடா திபனு மமதே துணையா வரியுங் கரியுந் திரியுஞ் சரியுங்
கணடா னுழையா வுயாகா னமுமுன் காணு தனகண் டெடந் தனனே. (௰)

மொழியும் மொழியும் பரிசொன் றிலதா முன்னுன் மறையோ தமுழங் கிய
வழியும வழியும மதுவார புதுவீ வாசந் தகவீ சியவார குவளைக் [கான
கழியுங் கழியும படிவந் தலாபொற் கமலங் கண்மலங் களையுங் கயநீர்
பொழியும விழியும் மனமுங் குளிரப் புதுமா முனிகண் டுபுகழ்ந் தனனே.

சீரார் தருபொய கைவணங் கியதன் றென்பான் மிகுமன் பொடுசோ சரியே
பேரா வகைசெல லவொரார லநிழற் பிரியா தபிரா னெதிரோ படமுற
பாரா ரவிழுந் துமெழுந் துமவிழிப பயின்மா ரிபொழிந் துமழிந் துமொழிந்
தாரா வமுதே யெனையா ளுடையா யறிவே யெனவோ தினனு ரணமே. (௰௧)

முன்னாள் பதியா யினுமே தருசீர் மூலப் பதியா ளுடைமுக் கணனே [யே
பொன்னுா தருபொய கையுடைப் புனிதா பொடிசோ வடிவே முடிவே யடி
னென்னு தரவார தருபூ சைகொள்வா யினியாய் முனியா தெனவோ திமடுப்
பனனுண் மலாகொய் தநின்மூழ் கியருட் பாதங் களனைந் துபணிந் தனனே.

தடமா மலர்கொண் டுவணங் கியருந் தாவா முனிதில் லைவனச் சரியே
குடபா லணைவான் மணமா மலருங் குளமுங் கரையுந் தளமுங் குறுகித்
திடமார் தருவே நிழலா வெழிலார் சிவலிங் கமிருந் தியருத் தியொடங்
கிடமா கவிரண் டிடமும் பணிவுற் றிறையே துணையா கவிருந் தமர்ந்தான்.

காலம பெறநீ றணிமா முனிநீர் கமழ்குண் டிகைதண கொரண் டிகையுட்
சாலும் பலபோ துசமித் தொளிர்புற் சாகா திபலா சிலைதா மிகமே [ருப்
ஞலுஞ் சடையெட் டுமுடித் தொருகா னன்னித் திகழ்ச் சனைபண் ணமா
பாலொன் றலராய பொழுதே பழுதா பலமா மலர்கண் டுகொந் தயர்வான்.

வண்டு தும்பிடிந் தெனிலல் லெளிலோர் வழியுந் தெரியா துமரங கணமிகக்
கணடு ரவளாந் துகரஞு சரணங காலும் பனியால வழுவுங கழிதே
னுண்டு றுபடுத் தியசெம மனல்வீ யொததே றுமருமபுவிருமபலனைப [ன்.
பணடு ரொடெரிதுதபரம் பொருளாா பழுதென் றனொன றுபகாந தயாவா

தண்ணா மதிசூ டுசடா மகுடத தலைவா கடைவாழ் வுதவிப் பவனே
கணணா நுதலோ யொருமான மறிசோ கரவா வரவா கருமூ லகரா
மண்ணா புகழ்தில் லைவனம பிரியா மணியே யெனையா ளமகிழுந தனையே
லெணணு துங்னை தவைதந தருணமற றினயாா தருமன் பிலமென் றயாவான

அன்பூ டுருகப் பணிவா ரிலரோ லருளா யெனுமவாய மையறிந தும்விடா
வெனபூ சையுநே சமுமயா னுமுனக கெஙகே யெனனொந தயாவா னெதிரோ
வன்பூ தமிகப் புடைசூழ் விடைமேன மதிசூழ் சடைவா னவாகோன வரநோ
முன்பூ தலமீ துபணிந திருகண் முகமாா புனலா டினனமாமுனியே. (௰௮)

ஆலந் தருவா னமுதா மொழியா லருமா முனியாச் சனையிச சையினின
சீலந் திகழ்வாய் மைமகிழந தனநீ சிநதித தவரம பலசெப பெனவென
காலுங கரமும் புலியின் மலியக் கணணங கவைதங கவிரங கிமுதற
கோலந திகழ்பூ சைகொளென் றுவரங கொணடா னவையெந தைகொடுத்
[தனனே. (௰௯)

விண்ணு டருநா டருமே லவனே விரவா வரமுந் தருவா னெனநற
கணணு றுமரும் புபெரும புனன்மெயக காலா றெனவா றருகா தனமையான
மணணு ரவணங கவணங் குடனே மறைவா னிறைவான் வழிமே வியபின
பணணு ரவியாக கிரபா தனெனும பாவாா பெயரோ தினபா ரிடமே. (௨௰)

அறுகா லெழுகால பிறகா மடுவுற் றமையா நியதிச சமைவா தரியா
மறைகா தவிஞு லறைவா னறவார் மநதா ரமரும புசெருந திகுரா [கொண்
நிறைபா திரிகோங குயாசண பகமே நீாவாழ மலாவல லிகொணீண மலா
டிறையா னடியே முறையால வழிபட் டெணணா தருகா லமிருந தனனே.

நற்றந் தைபுலிச் சரணங் கரநீ ணயனங களபரித் தமைகா ணநயந [டனே
துறறங கெதிரசென றுவணங கமகிழந தொளிாமே னிமினவாய மையுவந து
பொற்றண் மலாவா விபடிந திறையைப் பூசித தருணமே வுபுலீச சரமும
பற்றும பெருமா னையுமாச சனைசெய பயிலவா ரவிருந துபரிந தொருநாள.

நற்பான் மிகுதந் தையரும் புதல்வா நஞுசந் ததியுய்ந திடநண் ணினையே
விற்பா லினியா குதியா திமறித் திடுவா னுடையா னெடுவா னடைவானு
முற்பா லுனையா னெனநீ பெறுமா முனியா துகொளென றுவசிட் டமுனிக்
கறபார் தருபின் னியைமன் னுமணக கடஞு லுடஞு நெறிகண டனனே(௨௩

பின்பக் கொடிமன் னுபமன் னியனைப் பெறவந் தவருந ததிகொண டுபெயாந்
தின்பச சுரபிப பொழிபா னுகர்வித் தெழிலா ரவளாத திடுநா ளிவாதா
மன்பிற் புணரக் கொணர்வித துமகிழ்ந தயிலென் றிடுமுன பயிலும் படிசோ
புன்பற கமாபண டமுமுண் டறிபால் போலுய்த் தனவும் புகழா திகழ்வான.

மணமே தருபால் பெறுமா றழமா மகனுர் முனியாம் வறியோ மறியோ
முணவே யினிதா மவைதா மிவர்கா னுடையா ரெனவாழ் வீடையா னெதிரோ
துணர்மே லெழுவெங் கனறங் கிநடுத் துஞ்சுங் தொழிறஞு சேனைஞு சமுதக
கணமே யிறையா னிறைபா லலையங் கடல்பெற் றகககண டுகளிக கிடுவான.

ஆளும் பெருமா னெதிரங் கொருகா ளலர்பங் கயவா தனமா யமரத்
தாளொன மூதலஞ் சகனர் தவிரச் சடரந் தொடர்மார் பெதிர்தன் னவிழத்
தோளங் கைபொரக் களமே ளிமிரச் சுரிதந தனிளைப் பிரியாத் தரகா
வாளொன் றுவிழிக் கடைதுண் டம்விடா வண்ணக் தருதின் ணியமாமுனியே

சீரார் சிவயோ கமகம் புணரச் செறியின் புணரக் குறியின் புறமா
றோரார் தருதா ருவனத திடையா றெண்ணு மிரமா முனிவர்க் கிறைவ
னோரா தவாமோ கமொழித் தருளா லொருகா ணடமா டலுகந் தனனென்
றோரா வுணாவா லறிவுற் றயரா வகதேர் வெனநொந் தயர்கின் றனனே. (உஎ)

நன்மே னிகொடெந் தைபிரான் வெளியே நடமா டியநா ளிடமா யிடநா
முனனே யமரா வகைமா முனிவன மூலப் பதிசே ரமொழிந் தனனற்
றனனே ருறுதா ளருணு முணரத தருமோ மிகுமன் பகமோ விலதா
லெனனே பெருமா னொருமா னுடனவ தெங்கே பரதந் தருமென் றயர்வான்

அததன் பரதத துவனித் தநடத தமரும் பொதுவின் பெயாமன் றமலஞ்
சததும பரிரண மயகோ சமகந் தனிபுண் டரிகங் குகைவண் ககனஞ்
சுததம் பரமற புதமெயப் பதமச சுழுனு வழிஞா னசுகோ தயநற்
சிததம பரமுத திபரப பிரமந திகழுஞ் சபைசத திசிவா லயமே (உக)

எனறின னமனே கமனே கமெடா வேரார் பொதுவின் பெயரா ரணநூ
னினறென றுமியம் பிடுமின னுமிதி னேரோ யெனவிங காரோயறிவா
ரனறந நிலயத தலைவன் னிலைகண டவருண டெனவின றுணாகின றனமான்
மனறந தெரியத தருமென றருளால வளாசிந் தைதெளிந தனன்மா முனியே.

வியாக்கிரபாதசசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ஆக-சருககம்-உ-க்கு-செய்யுள-ருக.

பதஞ்சலிச்சருக்கம்.

இநதவகை வளாபுலிக்கா லெழினமுனிவன் றெளிநதெநதை
யநதமிலா வானநத நிருததமளித தருளென்று
பநதமறப் பணிநதிருப்பப் பரவுபதஞ் சலியவன்பால்
வநதபடி யிருநதபடி போனபடி வகுததுரைப்பாம். (க)

பரந்தபெரும பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்வா னெழுந்தொருநா
ளருநதவமா ரனந்தன்மிசை யரியரசங் கரவென்று
கரஙகள்சிர மிசைமுகிழ்ப்பக் கண்ணருவி சொரியவிமிாந்
திருநதனன்முன் சலியாத வெழுதுமணி விளக்கென்ன. (உ)

திருமகளு மணுகாது திகைத்தயரத் திருந்துபணிப்
பரிசனமு மிகநடுஙகப் பராணநத பராயணனுய்ப்
பொருவிலனு பவஙகிப் புவிமிடைந்த திருளெனவங்
திருபரிதி யெழுகிரிபோ லிருகணமலா தரவிருநதான்.

புண்டரிக விழிமலர்ந்து புணரமளி கழிநதுபுனல்
கொண்டுஙிய திகண்முடிததுக் குலவியமண டபமேறித்
தணடரள மணிப்பந்தாத தமனியப்பூந தவிசின்மிசை
யண்டாதொழ வநதிருந்தா ஞனநத வனநதலுடன. (௪)

தாழ்நதமடை யுடைபுனலபோற றம்பிரா னடஙகருதி
யாழ்நதவினை வழிமாறறி யானநத பரவசனாய்
வாழநதளவில் பேரினப வாரிவழி யேயொழுகி
வீழ்நதகருத தினைமீட்டு மேட்டுமடைப் புலமேற்றுன். (௫)

தெளளுமனந தெளிபொழுதிற றிருந்தனநத னடிவணஙகி
வளளலை யடியேனு மலரமளி மிசைமுனபோற்
பளளிகொள்ளா துணராதிப் பரிசிருநத படியடியேற்
குளளபடி யருளசெயய வேண்டுமென வுரைசெயதான். (௬)

ஆஙகவனு நகைததருள்கூாந தனநதனிரு வலாகமலப
பூஙகுழலு மிருவெனறு புகன்றெனையா ளுடைப்புனிதன்
ருஙகரிய பெருஙகருணைத தனமையினு லெனககளிதத
வோஙகுதிரு வருளகேடகி லுலவாதென றுரைசெயதான (௭)

மன்னுமொளி வளாபொருவில் வடகயிலை மலைமருநதைச்
சென்னியுறத தொழுனெனற றிருநதுதிரு முகமதனு
லெனனைவர வழைததருளி நகைததருளகூாந தெனகைமிசைத்
தனனிகரில கரமூனறி யெழுநதிருந்தான றனிததுணைவன (௮)

எழுநதபொழு தொளிாசஙக மெமமருங்கு மிகமுழஙகத
தழஙகவரு மறைபரவத தாவிலகணம புடைசூழச
செழுநதவாதண மிடைநதேததத தேவரணி தொழததிங்கட்
கொழுநதணியும பெருமானக குலகிரியி னடியணைநதான. (௯)

மேயதொரு மணடபதது விரைநதணைநது தாருவனத
தாயவரு முனிவருளனு சோதிபபோ நமககிசைய
நீயரிவை யுருவாகி நிலவுகென வருள்செயது
நாயகனுந திருமேனி நலஙகிளர வலஙகரிததான். (௰)

திருவடியின் மிதியடியுந திகழுடைவெண கோவணமேன்
மருவரையும புரிநூலும் வலஞ்சுழியுந தியுமாாபு
மொருவரையு மிருவரையும் புரையாத வுயாதோளும்
பரவருநற பொககணமுந தமருகமும பலிக்கலனும. (௰௧)

சீராருந திருமிடறுஞ் செஙகனிவாய்ப் புன்சிரிப்பு
மேராரும வாாகாது மிலகுவிழித தொழினயப்பும்
வேராருந திருநுதற்கீழ விருப்புருவத திருப்புருவந
தாராநிற் குஙகமலத தனிமலாபோறு திருமுகமும். (௰௨)

பொட்டுமலி திருநுதலும புரிநதுமுரிந் திசைந்தசைநத
மட்டுமலி கருஙகுழலும் வளர்பவள வொளிமழுஙக
விட்டுவிளங் கியவெழிலார் மேனியுமாய மெலலியலாா
பட்டுவிழும படியில்விழும் படியழகின படிவமென. (௰௩)

மனனனெதி ருறுமளவில வளிருடா ரகைகுழநிற
றெனனமலா மயிரசொருகி யிலகநுதற றிலகமுகம
பனனரிய துகிலுடுததுப படாதானே பினபோககித
தனனிகரி றலைமுலைமேற றனிககாறை தனிற்றுவககி. (௰௪)

மாமணிநற் பாடகமு மலிவிததோா வல்லியெனப
பூமலிசெங கரததுடனப புணணியனோா புணாபொழுதிற்
காமனெழி லழிததவனுங் காமுறுவோ னெனவெனது
[illegible]மைவிழிக கடைநோக்கிச சிறுமுறுவ லிறைசெயதான. (௰௫)

அவவளாயி லிமையமயி லமாநதிருப்ப வகிலத்துப்
பொயவிரவா முனிவரிவன புகழியகக னெனவுணரச
செவவைாமே னியனடியேன சேயிழையாயப பினசெல்லச
சைவமுனி வாகளிருககுந தாருவன மதுசாாநதான (௰௬)

சென்றுமுனி வாகளிருககுந தெருததலைசசே ரியிறசெறிநது
முனறிலிடைத துடிமுழககி முறுவனமிக முகமலாததித
துனறுபலி கொணாநதனையுஞ சுரிகுழலா ரொழிஞேககி
யனறிறைவ னினறுபுரி யபிநயமா யிரகோடி (௰௭)

எணணரிய வபிநயஙக ளிறைபுரிய நிறைகறபிற்
பணணமரு மொழிமுனிவா பாாபபனிகள பலரீண்டி
நணணருநாண மடமசசம பயிாபபெனனு மிவைநமுவக
கணணுதலோ னிருமருஙகு மொனறுகக கைககொணடாா (௰௮)

சாயவாா குழலொருகை கலையொருகை யறததாஙகிப
பாயவாள விழியருவி பரவசரா யெதிாபயிலவாா
தாயவா[illegible]திருவாயிற றுலஙகுநகை யெனமொழிவா
ராயவா வினியெமமை யணைநதருளா யெனவயாவாா (௰௯)

ஐயமிட வெனறுகடி தரிசிகொடு புறபபட்டுக்
கையமர வமுதாககிக கலததிடுவாா நிலததிடுவாா
கொ பயு மலரிலையுடனே குவிததகரத துடனசொணாநது
நைபமட கெனவிடுவாா நாமுயநதோ மெனஙவிலவாா. (௨௰)

முனபிசசை வளாககணட முகமென்பாா முயஙகிரதி
மனபிசசை வனபபகழி மாரிசொரிந திடுமெனபாா
பினபிசசை சொணடுவரப் பெருமபிசசை யளிததகலவா
ரொனபிசசை கெடவுருக வெமககிரஙகா ரெனவயாவாா (௨௧)

நிலவுமின வளைதாரு நீரொன்று தகைநதொன்று
சொலலிவிடு மெனவணைவாா துணைகொணமணி முலைகாட்டி
யிலவுமிது வெனமொழிவா ரெவ்விடமு மிடமெனபாா
புலவியிடு மெலலையுடன் போதுமிறு மெனப்புகலவாா (௨௨)

ஐயமுள திலதிடையென றறிவிப்பா ரொனறிற்பா
ரையமுள திலதுயிாவந தணைநதுகொளென பவாபோல்வா
ரையமறு மெனககணைகொண டஙகணடாந தலையாமே
மையயமறு வெமைநோககி யஞசலெனு மெனவயாவாா. (௨௩)

ஆடுவா ராடாத் தவிநயஙகள் பலபுரிவார்
ரோடுவா ரோடாமோ வுணகலனிங் குமக்கென்பார்
கூடுவா ரூடாத குழலலைய குழன்மொழியாற்
பாடுவார் பாடாக மேல்விழுவார் பலராகி (உச)

பேதையாகண முதலாகப் பேரிளம்பெண மையாமுடிவா
மாதரவ ரிருமருஙகு மறுகுமறு கிடைநெருஙகி
யோதமெழுந தெனநிலவு மொலியுயாவா ளுறநகைதது
நாதனெழுந தருளவய ஞனணைநத படிநவிலவேன (உரு)

சற்புடைய மடநதையெனக் கருததிதாயக கணடவாகள
பொறபுடைய பொதுமகளாப புகலவரிதாம பொலிவினதா
யறபுதமாயச சிவாநநதமிமாந தகனறவயில விழிககணைகள
விறபுருவத தூடனமுனிவா விழியிலககா விடுமளவில (உசா)

எணணரிய நிறவினாக ளிடுநூலே குறியாகத
திணணியநெரு சவைகுலையச சிகையவிழ வுடைநழுவப்
பணணலரு மபிநயஙகள பலபுரிநது பரவசரா
யணணலெதி ரொனறோககி யாதரிததா ரருமுனிவா (உஎ)

எவராலு மெனறுமெயதரியா னேயவுறறுத
தவராசி லிடஙகடொறுந தாவிலபலி கொளநடநதான
சிவராக மடைவோரிற சேயிழையா மெனனோககு
பவராகா தபராத பரமபலாயோ ராயினார (உஅ)

கோவமிகு முதுமுனிவ ரொன்றுகக குழுமியெழுந
தாவதெனு மிவனிநத வாசிரமத தருசாதே
சாவணமிகுந கறபழிதத காபாலி யெனககனனறு
தாவமிகும படிபரவாச சாபஙகள பலவிடடார (உகூ)

இடடபல சாபஙக ளிறைவனயன மேவாது
கெடடபடி கணடுசினங கெடாதமனத தினராகி
நடடமளித தருளெனறு தகைவாரபோ லெதிரநண்ணிச
சிடடமலி தருகுணடந திருமுனனே திகழவிததார. (ந௰)

எருசாத வழலிருந்தி யெடுதெதுமனுக கணிததோதி
நருசான திரவியஙக ளுடியவை பலகோலி
நெருசாலு நினைவரிய நிருமலனே யிலககாக
வருசாதே யவிசார மவிசாரத தமைததாாகள (நக)

கருதநிலவிழி சிவநதமுனிக கணஙகணததி லுதிப்பிதத
வெரிததிரு முழுவையையே ோவுதலு மெநதைபிரான
சிரிததருளி யதுபிடிததுத திருககரததி னகநுதியா
லுரிததவுரி பசுமபடடா வுடைதொடைமே லுறவுடுததான. (நஉ)

எரடஙகு குணடததி னெரிவயிற்றிற பிறந்தெழுநத
பாரிடஙக ளாரிடமாம பரிசனமா யினபயிலச்
சீரடைநத மணிமுசசிச செயயவிழி வெளளெயிற்றுக்
காரவிடஙகொ ளொருபுயயகங கடிதுவரக கைககொண்டான். (நந)

பதஞ்சலிச் சருக்கம்.

மைவிஞ்சு நெடுந்தடித்தின வார்குழலவர் சடையாகத்
தெவ்வனப வதிரிரண்டு திருக்கரங்க ளுருத்தெழமுற
கைவந்த நிலயமலர்க் காலவந்து கலந்திசைபப
பவ்வங்கொண் முழுநஞ்சு நுதல்விழியும் பரித்தான். ௪(௫௪)

ஏயந்தவன்ன முன்னுகாந்த விருளுமிழவ தெனவெரிவாய்ப்
போர்த்திரு மெரிமுசசிப் பொறிவிழிவெண் பறகுறளன்
சீந்தரவத் துடனரவந் திகழவர வரனெதிரே
பாயந்தருளி வெரிநெரியும் படியடிமேற் பயிலவித்தான. (௫௫)

மலங்கவெரி தரவேந்தி மந்திரங்கள வரக்கரத்தா
லலம்புசிலம் பணியாகத் திருவடியி லமாவித்துத்
துலங்குபல சடைதாழத் துணங்கைக்கண் துதைவிப்ப
வலங்கலணி தடந்தோளா னருநட மாடுதலபுரிந்தான. (௫௬)

தாகத்தா லலைந்துமகத் தளாந்துதவ வலிசவித்த
மோகத்தா விழந்தனலு மந்திரமும விடமுடிந்த
சோகத்தா னிராயுதராயத் துளங்குநட மிறைதொடங்கும
வேகத்தா லருமுனிவ ரொனருக வீழ்ந்தாகள. (௫௭)

நடமுயலும பொழுதஞ்சி நடுநடுங்கி நானயரக
கடகமென விடதரத்தைக் கடியவவ கைக்கவித்த
விடையிலவிடை யுடனெடுவா னெயதியிடத் தணைந்தகுல
மடவரலை மகிழ்ந்தவணமேன மலாந்தகடைக் கணவைத்தான. (௫௮)

வேறு

அரிவைய ணைந்தபி னெங்களு மலாமழை யணடாபொ ழிந்தனா
பிரமபு ரந்தரா வந்தனை பெருகினா முனபுற வினபுற
முருவமொ ழிந்திக ழெனபழ வுடலது கொணடுப ணிந்தெதிா
மருவந டுங்கியொ டுங்குதன மலைமகள கணடுமகி ழந்தனள (௫௯)

விரவிய வங்கண னெங்கணும விரிசடை மணடிய லைந்திட
வெரிவிரி செங்கைசு ழனறிட விடிதுடி கொணடிட வெணடிசை
பரிபுர புணடரி கந்தகு பதயுக ளமபல ருந்தொழ
வருளபுரி யெநதைம டந்தையு மதிரந டங்கடொ டங்கினன. (௬௰)

கரணம னந்தமு யனறொலி கலவுசி லமபணி குஞசித
சரணமி லங்கவ லமபுரி தருகர முமபொலி வுந்தகு
திரணகின மங்கைநெ டுங்கய றிருநய னங்களசெ றிந்திடு
புரணமு மொனறிய வெனறிகொள் பொருவில்பு யங்கமு யங்கினன். (௬௧)

புனிதபு யங்கமு யங்கிய பொழுதவ னுந்தன டந்தரு
மினிமைநு காந்தம டந்தையு மெழிலவிடை யுமபெறு கென்றரு
ணனிமிக வெனகணு மங்கண னகைதர வுயாதுவ ணங்கினன
மனமுரு குமபடி யனபுடன் வளாவிழி பினபுவ ழங்கினன. (௬௨

அயரும ருந்தவா தம்பழி யகலநி னைந்தரு ளங்கண
சயசய சங்கர வெனறெதிா தனாயில்வி ழுந்துப ணிந்தனர்
நயநட னுந்தகு மங்கவா நவையெவை யுநதொக வந்திருண
முயலவ னெனறுக வெனறதன் முதுகதி ரும்படி நின்றனன. ([illegible]

பணடைய விருள்பறி யுமபடி பஙகய பதமுத வுமபொழு
தெணடிக ழிருடிகள கணடன ரின்புறு திருநட மனபொடு
கணடனா வெருவினா றுணடுளி கணடரு மருவிசொ ரிநதனா
குண்டிகை குசையிசை தணடுகள கொண்டெதிா குணலம விந்தனா. (௪௪)

சூடினா கரமல ரஞசலி சூழவுற வமராது தைநதனா
நாடிய கருவிகொ டுமபுரு நாரத ரிசைபடி யுமபடி
பாடிலா தெளிவிலா நினறனா பாரிட நிலவுறு ணஙகைகொ
டாடின கரணமி டுநதொழி லாயினா கணபர நாதாகள (௪௫)

அங்கரி பிரமபு ரநதர ரணடாகண் முனிவர கணடமு
மிஙகெம தினியந டஞசிவ லிஙகம திசையநி னைநதொளிா
கொஙகலா பலமல ரனபொடு கொணடடி வழிபடு மெனறுயா
மஙகுலி னிடைவிடை தஙகிய மஙகையொ டிறைவனம றைநதனன. (௪௬)

இறைமறை தருதிசை முனசெழு தெவாகளு மகலவுழி வெனறிகொ
ளறிவுறு மொருமைய னநதநின னமளியி னொருநல மாநதொளிா
கறைவளா மிடறன டநதொழு கலவியி னலமொடு கணபடு
முறைதரு துயரமொ ழிநதன னெனமுக மலரமொ ழிநதனன. (௪௭)

அணடன துயாநட மென்றலு மஞசலி சிரமுற வனபொடு
சணடவ னெனமிக நுணடுளி கணடர வுருகுதல கணடரி
தொணடின ரிவாபணி யெனபணி சுநதர னடிபணி யெனபணி
பணடென தனையிவ னெனறுகொள பணபொழி னிியென னொநதனன. ௪௮

இனியனை யெனநனி துஞசுத லிசைவில தெனதுள நினபணி
தனயனை முயலமொ ழிநதுயா தவமுயல வதுதகு மெனறலு
மனமிக வுருகிய னநதனும வரதன தினியந டநதொழு
துனைவினி தெனினும கனறிடு தொழினினை வரிதென னொநதனன (௪௯)

மாதவன மிகவும கிழநதிறை வாழவட கயிலைம ருஙகுற
நீதவ முயலகயல கொணடக ணோரிழை யதிபனும வநதுநின
றுதர வமரவ ரமபல வாசற வருடரு மெனறடி
னேதமில பொருவில னநதனு மேசறு மரியையி றைஞசினன (௫௰)

விரவரி யருளகொ டனநதனும் விரைவொடு தகவிடை கொணடபின
மருவரு தலைவனம கிழநதுறை வளாவட கயிலைம ருஙகுற
விரிபண மணிவெயில சிநதிட விரிவிழி கதிரவி ழுஙகிட
வெரியெரி திசைதொறு மணடிட விகழவுறு தவமதி சைநதனன். (௫௧)

வேறு

தவமிக முயலும் போது தனனுயிா புமிழவ தனறிப
பவனெனு முணவுங கொளளான பலபக லகலவும பாரான்
சிவனடி காணுங கணக டிபபிய மாகவு வான்போ
லுவமனில கதிரோ னுளபுக குருகினே ரோட லைவததான். (௫௨)

இனனவா றருநத வஙக ளிவனியற றிடந டஞ்செய
மனனன்மா முனிவு னைபபோல வாயமைக ளளப்பா ளுகி
மூன்னய ளுகி யனன முறுகிட மாக வேறி
பனனவ னெதிரோ சென்று னவனுமா தரங்கள செய்தான். (௫௩)

செய்தவன் றன்னை நோக்கிச் சினவர வருவோய் செல்லன்
மெய்திகழ் தவங்கள் போதும் விரவுபோ கங்கள் வீடு
பொய்தகா வித்தை சித்தி பொருந்துவ தொன்றெ மக்குக்
கொய்துளா தருது மென்று கூறினன் முனிவர் கோமான். (௫௪)

வாசகங் கேட்ட னந்தன மகிழ்ந்தியான் புகழ்ந்த ழைத்த
தீசனை யென்ன வேண்டிற் றெவாதரி னன்று னக்குப
பேசுகென றனைத்தும வேண்டாப் பெற்றிகண டயனி கழ்ந்தின்
னேசறு தவஞ்செய வான்வே றென்பெற வியம்பு கென்ன. (௫௫)

முத்தியு முடிவி லாத போகமு நாலி ரண்டாஞ்
சித்தியும வித்தை யாவுஞ் செய்வதென் றிகழவ னத்தி
லத்தனன றெவாசகு நலகு மானந்த நிருத்தங் காணும்
பித்துமே விட்ட தென்று பேசினு னேசி லாதான். (௫௬)

முந்தய னவனை நோக்கி முடியநீ முடியா தொன்றைச
சிந்தனை செய்த பித்துத தீர்தரா தெனங் கைத்தங்
கந்தமில சுதந்தி ரந்தோ ஞாசொல வனத்தி லன்று
வந்தரு ணடமபு ரிந்தான மதியிலா யெனவு ரைத்தான். (௫௭)

ஆலவா யனந்த னென்று மாடுவா னவனே யனறோ
சாலவா தரித்தாற ருனே தருபவன ருரா னென்று
லேலுமிங கென்ன வனனத நிறையவ னநதோ வநதோ
காலமு மநேகஞ் சென்றுங் கழிந்தில தாசை யென்றான் (௫௮)

நொநதபங் கயனை நோக்கி நுடங்குட லளவே யனறோ
வநதமில காலஞ் சேயதத்னை றதுவுமென றயரக கணடு
மிநதநீ யிறநதாற பேறிங் கெனனென வனந்த னினறென்
சிநதையிங கிதுவாச செதது்ந திருநடங் காணபே னென்றான். (௫௯)

ஆஙகவ னுறுதி கேளா வனனமே யானு நலகித்
தீஙகிலபங் கயனே முனனைத தேவாகண மலாகள சிநத
வோஙகிருங கணஙகள சூழ வொண்ணுதற றிலக வலலிப்
பூஙகுழ லுமையாள பாகம புரநதர ஞயி ருநதான. (௬௰)

கணடபோ தனநத னஞ்சிக கரசர ணுதி கமபித்
தணடனே போறறி யாணட வமலனே போற்றி திங்கட்
டுணடனே போறறி நாயேன சொனனவை பொறுப்பாய போற்றி
கொணடனோ கணடா போறறி கூததனே போற்றி போறறி. (௬௧)

ஆணடிட வேண்டி வந்த வமலனே போற்றியென்று
மாணடகு மனஙக ளாநது மணமிசை வீழநதி றைஞ்ச
நீணடசெஞ் சடையா னனை நோசெல வுகைதத னைததுக
காணடகு கருணை நலகிக கைததல முடிமேல் வைததது. (௬௨)

இபபடித தவஙகள செய்தா லன்றிநம் மினிய கூததது
மெயப்படத தெரியா தன்று விளஙகிடக கடவ துனற
னெயபபுறு துயரந தீாக வெனவுரைத தெம்மை யுணமை
செபபுது முனாக வெனறு கூறினன் றேவ தேவன. (௬௩)

வையக மாயை யின்கண் வினைவழி வருங்க டாதி
செயபவ ரொழியத தோன்றச சிலதத வுயிாகள சேர்தற்
கெவ்வகை யுணாவுண் டெனனி லிலஙகுமைந தொழிலி யாவு
மெய்வகை யாலி யற்றற கியாமுளோ மெனவு ணாதது. (௬௪)

சகளநிட் களமெ மககுத தனுசமா மேனி யாநீ
யுகளமு முணாிற சததி யுபாதான மாகப பாச
நிகளம தகற்ற வனபா நோநிக ழுருவ மொனறொன்
றகளமாய் ஞான மேயா யகணடமா யமாநத தன்றே (௬௫)

இருவகை யிவை கடநத வியலபு நம் மொளியா ஞான
வுருவமா னநத மான வுயிாியாம பெயமொ மககுப
பரபதம பரம ஞானம பராறபர மிலது காதத
றிருமலி யிசசை செயதி திகழ்நட மாகு மனறே. (௬௬)

ஆரண மனைதது நாநின றடுது மெனறு போறறுங
காரணங காலந திககுக கருததிடங காண மாட்டார்
சீரணி தேவ தாரு வனததிடைத தெரிய நினறு
நாரணன முதலோா காண நாடக நடிதத ஞானறு. (௬௭)

அன்றரு வனமபொ றுமை யலைநதமை யறிநது நாமும்
வெனறிகொ ணடஙக ளுயதின விடடன முனககு மினறு
நினறிட மிதுவாயக காடடு நிலயமன றதுபொ றுககு
மனறுள தெனறு னிநத வையகம வாழ்வ தாக. (௬௮)

அனநதனுந தொழுது போற்றி யடியனே னுயயத தேவ
ரினநதரு மறைகள காணு திலகுமன றுலகி லுணடாய
நினநதமி லருளாற காடடு நினைவுமுண டாகிநீயே
வனநதனில வநதா யென்றால வாழநதன னனறே வெனறான். (௬௯)

வலஙகைமான மழுவோன போறறும வாள்ர வரசை நோககி
யலைநதிடும பிணட மணட மவைசம மாத லாலே
யிலஙகைகே ரிடைபோ மறறை யிலஙகுபிங கலையா நாடி
நலஙகிள ாிமய நோபோ நடுவுபோஞ சுழுனை நாடி (௭௰)

நாடரு நடுவி னாடி நலஙகிளா திலலை நோபோயக
கூடுமங கதனின மூலக குறியுள தததறகுத தென்னா
மாடுறு மறைகள காணு மனனுமம பலமொன றுணடங
காடுது மெனறு மெனறு னெனனையா ளுடைய வையன. (௭௧)

மற்றது சிதம்ப ரத்த வாயமையான் மாயா நீர்மைப்
பற்றுட னழியா தென்றும பயினறுள துயிாக ளெணணி
னறறவஞ செயதா னீடு நாடரு ஞான நாடடம்
பெறறவா காணபா காணப் பெறுதவா பிறப்ப ரன்றே. (௭௨)

நீயினிக் காள வாயு நிலவெரி கதிரார் கணனு
மாயிரஞ சிரமுங கணடா லஞசிடு மகில முன்னே
தூயவத திரியுந தாரந துலங்கன சூயை தானுஞ
சேயென நின்னை வேணடித திருநதருந தவமபு ரிநதார். (௭௩)

அரியவர்க் குன்னை யீந்தா னன்றுநீ பிறத்த லஞ்சி
யிருதுவாய்ப் புனிதை யாய்வந் தேற்றவஞ் சலிப்பா லெய்தி
மருவுமைந தலையோா பால மாசுண மாகக் கண்டு
பரிவினுற பயததா னீப்பப் பதஞ்சலி யான பண்பால். (௭௪)

ஆஙகது வாகி யிநத வனநதனு கினைவி னேடும்
பாஙகினு னீஙக லாகாப பதஞசலி யெனனு நாமந
தாஙகிநீ நாக லோகந தநுவழி சாரக நாப்ப
ணேஙகலொன றுளது தெனபா லுயாபில வழியு முணடால். (௭௫)

இடமதன முடிவு தில்லைத திகழ்வன மாகும வாய்தல
விடவட பாலி லால மெனனிழ றனனி லநதத
தடவரைக கொழுநது மூலத தானமாங் குறியா யிநதப்
புடவியி லமரா போறறுமபொற்ப மரறபு தததூ. (௭௬)

பூசையங கியறறிக கூததும் புந்திசெய தருமபு லிககா
லாசிலா முனியி ருநதா னவனுட னமாக நாமு
மோசைகொள பூசம பொனனே டுறுதினம பொருநது முச்சி
தேசுறு நடநீ காணச செயதுமென றருளிச செயதான. (௭௭)

திருவருள பெறறு மற்றத திகழணந தனுமவி ழுநது
பரிவொடு பணிநதெ ழுந்து பரவச னுகி நிறபப
புரிகுழ லுமையா ளோடும பூதமுங கணமும போறற
விருவிசும பதனில விணணே ரிறையவ னுறம றைநதான. (௭௮)

அண்ணலார் மறைநத போதங காசைநே ராசை யோடு
மணணிலே வீழநதி றைஞசி வானவ னருளா லிநதத
துணணெனு முருவ நீஙகித தொழுபதஞ சலியா மெனித
திணணமா ரிலஙக மாகச சிலபகல சிநதை செயதான (௭௯)

வேட்டுவெற குறிதத பசசை மெனபுழுப போல நாதன
காடடிய மேனி கொணடு கணடது தொழுது பணடை
நாடடுதி ரணைய வணண னயநதவா கேடடு நாக
ரீடடமுந தலைவ ராகு ரியாவரு மெதிாகொண டாாகள். (௮௰)

மணடிவந தெதிாகொண டாாககு மாசுண வரசர்சூழ
வணடாதம பெருமா னலகு மருவரா யமலன மேனி
கணடுவந திறைஞச நினற காறகோடன முதலோா போற்றி
விணடுநீ பணிவா னெனகொல வேணடிய தெனறுரைததாா. (௮௧)

காதலி னேக்கி யுளள கைப்பொருள் கண்டோா யார்க்கும்
பாதிடு முரவோா போலிப பருபபதம பாத லககீழ்ப
போதமாா தான மெலலை திலலையாயப் பொருந்தி வாழு
நாதனுா் காணு மெனறு கூறினு னுக ராசன. (௮௨)

அலைபணத் தலைவர் யாமு னறிந்தவா கேட்டி யாயிற்
றலைவனே மலையென றெண்ணிச சஙகித்து மிருநது மிந்தப்
பிலவழி சீழுற றெலலை பெறறில மேலுஞ சாலச
செலவரி தெனறு மீணடுந தெளிவில மெனறு செபபி. (௮௩)

அத்தகு வாய்மை யாலே யவர்களா தரித்துய போற்றிப்
பத்தியா லிறைஞ்சக் கண்டு பதஞ்சலி யவரை நீங்கிச்
சுத்தமார் பிலமவ ணங்கித் துணைவனே துணையா வுனனி
யித்தலந துயர நீங்க வேறுவா னேற லுற்றான. (௮௪)

அரவணை யாட வாடு மண்ணலஞ் செழுத்துங கணணுக
கரவிலா வழியா லெணணில காலங்கள கழிய வேறிக
குரைகடன மணியு முத்தும பவளமும கலமும கொணடு
திரைநிரை வணங்கு நதில்லைத திருவெல்லை சேர வநதான. (௮௫)

உருகிட வுளளங கணணீ ரோவாம லொழுக வுசசிக
கரகம லங்கள கூமபக கணபண மணிவி ளங்கத
திருவருள வளர ஞாலஞ் சிவமய மாக மாயா
விருளகெட ஞான பானு வெனநில மேலெ ழுநதான. (௮௬)

எழுநதருள் வனமி றைஞசி யிருநதவா கணடு காணுச
செழுநதவ வுருவை நோககித திருமுனி திகைபபத தெங்கட்
கொழுநதணி மேனி யணண லருளினுற கொழுமபு லிககா
லழுநதுமா தவனை நோசென ருதர வதனுற கணடான (௮௭)

மஙகல வுருவா மேனி மாமுனி யதிச யித்துச்
செஙகைக ளேநதி மேனி திகழவுகண டுவநது செலவா
வெஙகுறை வாயநீ போவ தெவவள வேது நாமஞ
சஙகைக ளகல வெலலாஞ சாறறுக வெனறு செபப (௮௮)

அடிபுலித தாளோய கேளயா னனநதனு னநதமான
நடெநடு வனதது ளணண னயநதவா நலகி யெனனை
நெடியவ னமளி கொளளா நீஙமையா னீபப நீஙகித
தடவரை மருஙகே யானுந தவமபல காலஞ சார (௮௯)

வாசமா மலரோ னுகி வாயமைக ளளநது தானுந
தேசினி லணைநது வநதென சிரமிசைக காமி ருததிப
பாசம தகல நாயென பதஞசலி யாக நலகி
யாசிலா வுபதே சஙக ளளவிலா வகைய ளிதது. (௯௰)

வேணடிநங கூததுக காண வியாககிர பாத னென்னு
மாணடகு முனியுந தில்லை வனததின னவனு நீயுந
தாணடவங காணடி நாகத தலததுயா பிலததா லேறி
யாணடிரு வெனறு னெனறு னருமுனி யயாநது வீழ்நதான. (௯௧)

அருளபுரி கருணை வெளளத தழுததினு னெனனை யண்ண
றிருவுளம பறற யானமுன செயதவ மெனனே வெனறென
றுருகினுன கணணீர வார வுயாபதஞு சலிநீ தநத
கரவிலா வருளா மெனறு கைகளாற் கட்டிக கொணடான. (௯௨)

திண்ணமா சிறியோன் பெற்ற செல்வமா மென்ன ஞானக
கணணினு லமலன கூததுக கணடிளங களித்தான போனறங
கெண்ணிலா வின்ப முறறங கிலஙகுபொற் கயததுமூழ்கப்
பணணிநாண் மலரான் மூலப பரமர்தாள பணிய வுயததான (௯௩

வலங்கொண்டு குடபாற் றெய்வ வாவியின் மூழ்கு வித்து
நலங்கிளா தன்னை யாண்ட நாதனை வணங்க நல்கித்
தலம்புணர் பன்ன சாலை தருவித்துச் சாக மூல
பலங்களு மிலங்கப் பின்னூட் டளித்தருள் விருந்த ளித்தான். (௧௪)

மனக்களி கூரு நாளில் வனமதன் குடபாற் றெய்வப்
புனற்றடங் கண்டு மூழ்கிப் புணர்குண கரைமேற் போற்றத்
தனக்குமோர் காய ஞானத் தாபித்து வணங்கித் தங்க
னிதத்தமில் சாலை வாவி யதன்வட பால மைத்தான். (௧௫)

ஆங்கிட மாக நாளு மமர்ந்தனன் றீச்சு ரத்துந்
தீங்கில்வன் புலீசசு ரத்துந் திகழ்சீர்மூ லத்தா னத்து
மோங்கிய நாதன் பாத முறவுற வணங்கி யாட
லீங்களித் தருளு கென்றங் கிருவரு மிருந்தா ரன்றே. (௧௬)

வெண்டிரை யொலியார் தில்லை மிகுவன விலங்கி யாவும்
பண்டைநம் புலிய னன்றிப் பாமபனும் வந்தா னென்று
திண்டிறற் களங்கி மிரத்துச் செவிகளுஞ் சிலிர்த்தி யேங்கி
மண்டிய காலஞ் செல்ல மருங்குற வணைந்த வன்றே. (௧௭)

நாடொறு மமையந் தோறு நவநவ மாக வந்து
கூடினர் நேக ராகிக் குழகனை வழிபட் டேத்தித்
தாடலை யுறப்ப ணிந்தோர் தழைநிழற் சார்ந்தி ருந்தென்
பூடுரு கிமோ றண்ண லுரைத்தவா விரித்த வாயில். (௧௮)

வந்தவர் சொல்லக் கேட்ட மன்றுள தென்ற வெல்லை
சிந்தையா விறைஞ்சிச் சென்று சிரமுறப் பணிந்து கூத்துப்
புந்தியால் வணங்கி மேனி புளகமும் பொலியப் போந்தங்
கிந்தவா றெண்ணில் கால மிருவரு மேகு வித்தார். (௧௯)

பதஞ்சலிச்சருக்கமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகச்சருக்கம்-௩-க்கு - செய்யுள்-௬௰௮.

நடராசச்சருக்கம்.

காலமு மநேகஞ் சென்று கழிந்தபின் கடவுள் கூறுஞ்
சீலமா சித்த யோகந் தெளிவுற நாடிச் சிந்தை
சாலவு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தருக்குமிக் கிருக்கு மிக்குப்
பாலமு தனைய நாமம் பயில்வுமாய மூயலூ நாளில். (௧)

இங்கிவர் தம்பா லன்பா லிறைநடக் கருத்த ராய்மூற்
றங்கிய வாறைஞ் ஞூறு தாபத ரனைய நீரிம்
மங்கல தினத்து வாழ வம்மினென் றுரைத்துத் தாமும்
பங்கமி லதுக ணத்திற் பன்முறை யெண்ணி யெண்ணி. (௨)

கறவையான் வரவு பார்க்குங் கற்றினை மெனவுங் கார்சே
ருறையுணா வுணர்ந்து நோக்கி யோய்ந்தபுள் ளெனவு மோங்கற்
செறிமுகின் முழவு கேட்குந் திகழ்மயிற் றிரளும் போல
விறையவ னடமே சிந்தித் திடைத்தினங் கடத்தி னூர்கள். (௩)

வென்றிகொ ளங்கரான் முன்னுள் வெய்யவன் விரைந்து வெள்ளிக்
குன்றினை நண்ணி யண்ணல் கூத்தயர் தரவ கன்று
னென்றமை யறிந்தான் போலங் கிராவழி போந்து தில்லை
யொன்றிய கடற்பாற் றேன்றி யெழுந்தவந் துச்சி யுற்றான். (௪)

இரவியு முச்சி யெய்த விருகர முச்சி யெய்த
வருபவ ரெதிரோம் வந்தான் றேவர்க டேவன் வந்தா
னரியயர் பெருமான் வந்தா னென்றெழு வதற்குப் பின்னே
பரவிய வொலியுங் கேளாப் பார்மிசைப் பதறி வீழ்ந்தார். (௫)

ஆயிர மதியு தித்த வருவனை போல வேத
மாயிரம் வகையா லோது மதுதகப் பானு கம்ப
ராயிர முகத்தி ரண்டா யிரங்கரத் தாலணைத்த
வாயிரஞ் சங்கு மோமென் றறைந்தன தழங்க வங்கண். (௬)

நடமுயல் விரகுந் தாள கதியுநல் லருளாற் பெற்ற
வடகுவ டனைய தோள்க ளாயிர முடைய வாணன்
சுடர்விடு கடகக் கையாற் றெம்மெனப் பன்மு கத்த
குடமுழ வெழுமு ழக்கங் குரைகடன் முழக்கங் கொள்ள. (௭)

ஐந்துதுந் துபியு மாசி லருமறை யொலியு நீடு
கந்தரு வங்கள் கூடுங் கானமுங் கடவுள் பாதத்
தந்தமி திருச்சி லம்பி னரவமுங் கேட்டா ரும்பர்
சிந்திய மந்தா ரத்தின் செழுமலர் தெரியக் கண்டார். (௮)

தாகத்திற் றணணீ ரோசை தகவொலி செவிம டுத்து
மோகித்தா ரெழுந்தா ராற்றூர் முகமெலாங் கண்ணீர் வாரச்
சோகித்தார் தொழுதார் போற்றி துணைவனே போற்றி தோன்றா
வாகத்தா யருளா யென்றென் றலறினார் வாய்க ளார. (௯)

எண்ணருங் காதல் கூரு மிருவருங் காண ஞானக்
கண்ணினை நல்க முன்னைக் காரிருள் கழிவுற் றின்ன
வண்ணமென் றறிய வாரா வளரொளி மன்றுண் மாதோ
டண்ணலின் றாடு கின்ற வானந்த நிருத்தங் கண்டார். (௰)

திருவடி நிலையும் வீசுஞ் செய்யகா லுஞ்சி லம்பு
முருவள ரொளியும் வாய்ந்த வூருவு முடுத்த தோலு
மரைதரு புரிவுங் கச்சி னணிகளு மழகா ருந்தி
மருவிய வுதரபந்தக் கோப்புநூல் வாய்ப்பு மார்பும். (௰௧)

வீசிய செய்ய கையும் விடதரக் கரங்க வித்த
தேசுவண் டுடியு மங்கிச் செறிவுமுன் றிரண்ட தோளுங்
கார்கொண் மிடறுந் தோடார் காதும்வெண் குழையுங் காண
மாசிலா மணிவாய் விட்டு வழங்கிடா நகைம யக்கும். (௰௨)

ஓங்கிய கமலச் செவ்வி யொளிமுக மலருங் கண்ணன்
பூங்குழ லுமையை நோக்கும் புரணமும் புருவப் பொற்பும்
பாங்கமா நுதலும் பின்றாழ் படர்சடைப் பரப்பும் பாம்பு
நீங்கரு நாரு நீரு நிலவுமே னிலவு நீறும். (௰௩)

கடிமல ரணைய வாரிக் காரிரு ளளகஞ் சேர்த்த
முடியுநன் னுதலும் பொட்டு முயங்கிரு புருவ வில்லும்
வடிகொள்வேல் விழியுங் காதும வளர்குமிழ் மலருந் தொண்டைப்
படிவவா யிதழு முத்த நகையுமெய்ப் பசுமை வாய்ப்பும். (௰௪)

பூங்கமு கமர்க ழுத்திற் பொலிந்தமங் கலநாண் பொற்பும்
பாங்கம ரமையார் தோளும் பங்கயச் செங்கை தாங்கு
மோங்குசெங் கழுநீர்ச் செவ்வி யொளிதரு மலருந் தாருங்
கோங்கரும் பவைப ழித்த கொங்கையுங் குலவு பூணும். (௰௫)

துடியம ரிடையும் பாந்தட் டொகுபணந் தகுநி தம்ப
வுடையமா துகிலு மலகு லொல்கிய நிலையுஞ் செய்ய
வடிமலர் மிசைய ணிந்த வாடகப் பாட கக்கீழ்
விடுசுடர்ச் சிலம்பும் வாய்ந்த மெல்லியல் வியந்துகாண. (௰௬)

ஆடிய பெருமான் வெய்யோ னலர்கதி ராயி ரத்துக்
கூடிய மண்ட லம்போற் குறைவிலா வகைநி றைந்து
நாடரு ஞான மன்று ளுய்ய வயன்மான் முன்பு
தேடரு மேனி கொண்டு திருநடஞ் செய்யக் கண்டார். (௰௭)

வேறு.

பொருவில் புயங்கப் புனித னடங்கட் புலன்மேவத்
தெரிபொழு தங்கத் தொருசெய லின்றிச் சிரமேவக்
கரமலர் நந்தப் புனல்விழி கம்பித் துணைகாணு
விருவரு மின்பக் கடலு ளலைந்தா ரென்செய்தார். (௰௮)

தற்பர மாகுந் தலைவன துண்மைத் தன்மைப்பொற்
சிற்பர மாமம் பரவொளி யுந்தன் றிருமேனிப்
பொற்புட னும் பொலிவும் விழிகட் புணராதா
லற்புத னேயிங் காரில மென்றென் றயர்கின்றார். (௰௯)

காரண னேமுன் காமனை வேவக் கண்வைத்த
பூரண னேநின் புகழ்நடம் யாரும் புணர்வெய்தப்
பாரிருண் மோகந் தீரருண் ஞானம் பணியென்றென்
றாரண மோதுஞ் சாகைக ளோரா யிரமாக. (௨௰)

ஒருவனை நேரோ யிருவரு முன்னுன் மறையஞ்சா
திரவுறு மாறே ழையமினி யெட்டும் படியின்பந்
தலைமுத லாறு றெனவரு நாதா தியின்மீதே
பரதப ராவா பரிபுர பாதா பணியென்றார். (௨௧)

கரணம னைத்தும் புலனிவை காணு கைவிட்டான்
மரணமெ மக்கிங் கிறுதிமி யோம்வாழ் வருண்மாறிற்
றிரணமு மெய்ச்சஞ் சலமில தென்று லொன்றாகின்
புரணமெ னக்கொண் டருளுக வென்றார் நின்றார்கள். (௨௨)

இவ்வகை யோநான் மறைமுத லேனோ ரிரவெய்துப்
பைவிர வாரப் பணியணி நாதன் பரிவாலிப்
பொய்விர வாமெய்ப் பொலிவினர் யாரும் புணர்வெய்தத்
திவ்விய மாமம் பரபத ஞானந் தெரிவித்தான். (௨௩)

நாரணன் வேதா வாசவன் வானோர் நவைசேரா
வாரண மேலோர் தாபதர் மூவா யிரவோர்நற்
சாரணர் தாவா நாரதர் பூதா திகளாசைக்
காரண ரோனோ ராடலை நேரோ கண்டார்கள். (௨௪)

கண்டனர் கண்ணுக் கின்புற முன்னே கரமுச்சி
கொண்டன ருள்ளக் கொள்கைத தும்பக் குறியாரப்
பண்டரு வேதப் பாடலோ டாடிப் பரபோகத்
தண்டன தாமெய்க் கருணையி னூடுற் றலைகின்றார். (௨௫)

பரபத கங்கா தரவர விந்தா சனனுச்சிச்
சிரமரி கண்டா விருடரு கண்டா மிகுதெவ்வர்
புரமெரி கண்டா பவமிரி கண்டா வெனவோதிக்
கரமலர் சிந்தா வரகர வென்றா கணநாதர். (௨௬)

ஆடின ரெந்தா யாகம சிநதா மணியேயென்
றோடினர் நின்றோ ரோகைம லிநதா ரொளிர்கண்ணீர்
வீடினர் குன்றா மூடிய வெநதீ வினைதீரத்
தேடும ருந்தே தாவரு ளென்றா சிலதேவர். (௨௭)

மாலயன் மேலா வாசவ னேசா மதியேசெங்
கோலநி லாவா பாலன நீறா கோவேதிண்
காலனி லாவா காதிய காலா கதியேவண்
பாலநி லாவா காவென நேரோ பணிவுற்றார். (௨௮)

திகழ்தரு செம்புன் றலைதிரி முண்டஞ் சேர்சங்கத்
தகுகுழை நுண்கண் சிறுநகை தநதந தாழ்பண்டி
பகுசக னநதிண் டொருசர ணநதண் பாதங்கப்
புகழ்கர ணஙகொண் டயாவவ னந்தம் பூதங்கள். (௨௯)

மலவொரி முச்சிக் குழிவிழி யொட்டற் கவுள் வாய்விட்
டிலகெயி றொட்டைக் களமிரு நெட்டைக் கரமீர
லுலருத ரஞ்சிற் றரையுயர் தெற்றற் பதமோடும்
பலவல கைக்கொத் திடுகுண லைக்கொத் தினயாணி. (௩௰)

தோடிறை யேவாய் வீடல ரூடார் சுரிகுழைப்
பாடளி யாழோ டேழிசை கோடா வகைபாடத்
தாடகு மாடார் நூபுரம் வீடா வொலிசார்வித்
தாடினர் பாடா வாடினர் பீடா ரரமாதர். (௩௧)

அண்டர்கண் மிண்டப் பண்டெழு நஞ்சுண் டமுதியுங்
கண்டன கண்டப் பண்டைந டங்கண் குளிர் வித்துக்
குண்டிகை கொண்டைத் தண்டொடு மண்டிக் குலைவேணி
முண்டமி லங்கக கொண்டயா கின்றா முதுவோர்கள். (௩௨)

வீரத ராவான் மேருக ராகசன் விரிகொன்றைத்
தாரவ ராவா காவென நேரோ தகவாரா
நாரத ரேரார் சாரண ரோர்ஞோர் நசையாழின்
பாரக ராரா வாரவ மொடாடும் பணியுற்றார். (௧௩)

குடமுழ வங்கொக் கரைபொரு தாளங் குழல்வீணை
படகநெ டுங்கத் திரிகைத டாரி பணிலங்க
டிகர டஞ்சச் சரிபல கொண்டோர் தொகவாரா
நெடுமுகி லஞ்சக் கடலொலி யெஞ்ச நிகழ்வித் தார். (௧௪)

பரிவுட னுடநெ தொழிலின ராய்முன் பலர்வாழத்
தெரிவுற நீடும் புலிமுனி யோனுந திகழ்வெய்து
மரவர சோனும் பரவச ராய்நின் றழநேரோ
வரமெவை கூறுந் தரவென நாதன் மகிழ்வுற்றான். (௧௫)

அண்டர்பி ரான்முன் புண்டரி கத்தாண் முனியன்பிற்
கண்டுளி சோரக் கைதொழு தள்ளங கசிவெய்திப்
பண்டுட னுளுங் கண்டிடு மாறென் பயில்பூசை
கொண்டருள வேறிங குணடில வேதுங கொளவென்றான். (௧௬)

ஆடுக வென்றங் காடும ரன்சீ ரருள்செய்யக்
கூடும னாதன் கூடும னாதங் கொடுவெம்மை
நீடும னந்தங கேத நினைநதோ நிலன்மேவுஞ்
சேடர்க டின்பந் தீரநி னைநதோ தெரியாது. (௧௭)

சென்றுவ ணங்கித் திகழும னந்தத் திறலோனு
மின்றிகழ் வாழ்வோர் விழிபுணா காலந் தொறுமன்றந்
துன்றிய ஞானச சோதியு ணைசத துணையோடு
மென்றுந டந்தந் தருளவி ரஙகா யினியென்றான். (௧௮)

தேவர்க டேவன் றிருவரு ளங்கப் படிசெய்ய
மேவிய போதங கிருவரு மிக்கா டினாமிக்கோ
ராவென வேழெண் கடலொலி போல்வைத் தலைவுற்றா
பூவல யம்பூ மலைதக வானோர் பொழிவுற்றா. (௧௯)

எங்குமு ழங்கத் துநதுபி சங்கத் தொலிநீடச்
சிங்கையி லின்புற் றும்பர் களோஞோர் தாம்வாழப்
பங்கமி லின்பத் தோருப தேசம் பரிவான்மிக்
கங்கவர் தங்கட் கெங்கள் பிரானு ரருள்செய்வார். (௨௰)

ஞானந மக்குத் திகழ்விட நம்மிற் பிறிவின்றென்
றூனது சித்துச் சத்தமர் ஞாலத் தகலாது
தானுட லுட்பட் டிடுமுயி ரிற்றங் குதல்போல்வோம்
வானவர் சுற்றிக் கோலுமி னென்றான் மன்றாடி. (௨௧)

தொன்மைய ஞானம் பெற்றது சுற்றும் பொருளாய்வான்
முன்மலர் தூவித் தொழநட ராசன் முதனூலிற்
சின்மய மாமன் றிரண்மய மொன்றுண் டதுசேரப்
பொன்மய மாகும் புவியினர் தானும் பொழுதென்றான். (௨௨)

என்றரு ளுஞ்சீ ரருடலை மேல்கொண் டிமையோர்பொன்
சென்றழ றயிைக்கத் தேசுட னேடிச் செலவுற்று
நின்றது கொண்டங் கருள்படி மாவா நிகழ்வித்தார்
மன்றரு மென்றங் கதுபடி மாவூ மலிவித்தார். (௬௩)

பொன்னச லஞ்சேர் பெர்ருளை முயக்கும் புற்போன்முற்
பன்னரு ளேயப் பரபத ஞானந் தருபான்மைச்
சின்னிலை மன்றந் தேவர்கள் செய்யுந் திருமன்றந்
தன்னையு மன்றே செய்தது ஞானந் தானாக. (௬௪)

அன்றுதொ டங்கித் தேவர்க ளுஞ்சீ ரரவோனுந்
துன்றுபு லிக்கான் முனிமுத லாகுந் தூயோருஞ்
சென்றுவ ணங்கித திசைதொறும் வாழத் திருவாளன்
மன்றின டந்தந் தென்றும கிழ்ந்தான் மாதோடுமே. (௬௫)

கரவி னிருத்தம் புரியவி ருத்தங் கழிகானின்
மிருகம னைத்தும் பறவைகண் முற்று மிகுநாதப்
பரிபுர சததம் பருகிம திததம் பிகைபாத
மருவி நிரக்கம் பெருகி யிரக்க மலிவுற்று. (௬௬)

அரவர சன்சொற் றகவர முன்பெற் றனனுகக்
கரவில்க ணஙகட் புனன்மிக நநதக் கரநாலுந்
திரிநய னமபொற் சுரிகைபி ரமபொப் பருசெம்மை
மருவிய நந்தித் தலைவனை வந்தித தெதிர்நின்றார். (௬௭)

பன்னுக ணத்தோர் தலைவன் வருத்தம் பாராதே
நின்னில யததின் னிலைதக நாளுந் நில்லெனறாக்
கென்னையு மாக்கோ மிதுபிணி கைக்கு மெனிலெய்த்தோர்
தன்னைந ருக்கிச் சாறுகொள் வானுந தருமென்றா. (௬௮)

தானுமவை முன்னர்ச் சாருநர் கண்ணிற் றகநட்டம்
பேணுவ தாகப் பெருகு வரம்பெற் றனனொன்று
லானையெ னுமென் றூரறி வார்நா மினியன்பிற்
காணுநா காணுங காலம் வருத்தல் கடனென்று. (௬௯)

அங்கக முற்றுந் தங்கிளர் காவ லயற்காவ
லெங்கணு மொய்க்கும் பாரிட மும்பரி டைக்காவல்
பொங்குசி னத்திண் கூளிகள் காளிபு றக்காவ
றங்குவ ருக்கந தம்மினெ ருக்கந் தகுவித்து. (௭०)

காலையு முச்சிக் காலமு மாலேந் தோனேர்சீர்
மாலையின் மைக்கட் பூவையர் தாமே வளாகங்குன்
ஞாலந ரர்க்கெக் காலமும் யாரு நணுகாத
வேலைக ளத்தற் கிச்சையி ருப்பா மிகுவித்தார். (௭௧)

நிலையமி தற்கிங் கிதுநிலை யென்றான் மன்றேறி
யலைவற நிற்கும் படியுமு வந்தா னென்றான்முற்
கலைஞரு மாக்கும் பொருள்ள வன்றோ வந்தோவிடி
தலைவன்மு யக்கஞ் சகலம யக்கந் தானுமால். (௭௨)

பூவமர் வோனும் பொருநட லோனும் புத்தேளுந்
தேவர்கள் கோனுந் திருமுனி தானுந் திகழ்காகர்
காவல னேயிக் கருணை டங்காண வரவைத்தாய்க்
கேவல்செய் வோமற் றென்செய வல்லோ மென்றார்கள். (௩௫)

இப்பரி சாமிங் கிவரொடு பூதம் பேய்காளி
முப்புரி நூலோர் பூமகன் விண்ணோர் முதலாகத்
தபபரு மெல்லைக் குட்சிவ லிஙகந் தாபித்துத்
தப்புறழ் மேனிச் சோதியை நாளுந் தொழுநாளிச் (௩௪)

வீசிய கங்கைக் கங்கைவி டாவந் தரவேதித்
தேசமி லங்கத் திசைமுகன் யாகஞ் செய்தற்குப்
பூசைவ ழஙகிப் புவியுழு தப்புப் பூரித்துற்
ருசறு துஙகச் சாலைக ளின்பத் தமைவித்து, (௩௬)

திருமலி வித்துப் பறவைப டுத்துச் சிலகுண்டங்
கருதிநி றுததிப் பசுநிரை கட்டப பெறுகம்பஞ்
சருநெய்கு சைப்புற் சமிதைசு ருக்குச் சுருவநதன்
பருதிபொ ரிப்பொற் குவைபழ வெற்புப் பலகொண்டு. (௩௬)

சிந்தைம கிழ்ந்தும் பனைவர வேள்விச் செயல்செய்வோர்
மந்திர மோதிப் பாவக சோமா வருணவா
முந்துமு ராரி வாதிமி ராரி வாமூவா
விந்திரன் வாவா சங்கரன் வாவா வென்றார்கள். (௩௭)

யாருமணைந்தா ரின்றினி யென்ன மிதுவென்றென்
றோருமு னன்பார யாவரு மின்பா ரொளிர்தில்லைச
சேரவி ருந்தார் போதுமி னென்றே சென்றேயு
நாரத கொண்டே மீளுக வென்றான் மறைநாவான். (௩௮)

நயமுனி யும்போய் நடவதிபன்று டொழுதொல்லைச்
சயமலி தில்லைத தாபதா விண்ணோ தமைநீகள்
பயன்மலி யாகத் தனைவரு மெய்தப் பணிநீயென்
றயனுரை செயதா னென்றுரை செய்தா னனைவர்க்கும். (௩௯)

நாரத ரைர்சொற் றேவர்கள் கேளா நகைசெய்தெம்
மேரவி தீயிற் றாவுக யாமே பெறுவோமிப்
பாரிணி ஞளும் பேரரு ளாளன் பரதத்தே
ஞரமு துண்போ மினியவி யுணபோ மன்றென்றார். (௪௦)

மற்றவர் தஞ்சொற் பெற்றவ னுமபோய் மலரோன்முன்
சொற்றன னநதக் கொற்றவன யாமுஞ் சொன்னுல்வந்
திற்றைம கங்கைப் பற்றுவ வொன்றே யிறைவாழும்
பொற்றிகழ் தொல்லைத தில்லையி னெல்லையு ருந்துற்றான். (௪௧)

மலரவ னுந்தா பதரொதிர் கொண்டா ரொடுவாழ்வுற்
றலைபுனல் சென்று டியபி னெழுந்தா ரழலாடு
நிலையம்வ ணங்கா நிகழ்சிவ கங்கா தரநீரார்
தலைவபு யஙகா பரணவி ரங்காய் தகவென்றான். (௪௨)

வேதனும் வேள்விக் கேதிகழ் வாளுய் விடைகொண்டே
நீதற மூலத் தானமி றைஞ்சிச் சிவலிங்கச்
சோதியை மேவச் செய்யிட மெங்குந் தொழுதன்பிற்
போதுக வென்றப் புலிமுனி சாலைக் குள்புக்கான். (௬௩)

இந்திரன் விண்ணோர் புலிமுனி நாகர்க் கிறையோன்மெய்ச்
சிந்தைய ரேனோர் சூழவி ருப்பத் திகழ்போத
னந்தமி லாதீர் மகமுயல் வேளு னலைவீரும்
வந்தனை வானீர் தந்திடு வீரோ வரமென்றான். (௬௪)

பூமக னெண்ணம் புகறரு போதுட் பொருளுன்னி
யோமென வோதா தவனத ராளு ரயனும்பர்
கோமக னீயுட் கொணட தெனென்னக் குளிர்கஞ்சத்
தேமலி தாரோய் செப்பிய தனரே செயலென்றான். (௬௫)

அங்கவ னின்சொற் கொண்டுது வண்டுள் ளயன்வேள்விக்
கெங்கணு மின்பத தாபத ருண்டாயி னுமெந்தைக
ளுங்கட மன்புக் கொப்பவ ரின்றென் றன்றேயா
னிங்குவ ருநதிற் றின்றென நின்றங் கிரவுற்று. (௬௬)

பூவமர் வோனப் புலிமுனி கைப்பொன் முகிழ்பற்றி
யாவதெ ஞனே தூதனு மாளு லமர்தில்லைத
தாபத ராளுர் யாரையு மாவாழ் தருமவேள்விக்
கேவுத னீயே மேவுத லன்றே வியல்பென்றான். (௬௭)

கோகன தன்சொற் கொண்டுபு விக்கான் முனிகோப
மோக மிலின்பத் தாபதர் மூவா யிரவோரு
மாகரு மன்றத் தேகனையா மிஙஙினிநுஙகட்
காகவணஙகப் போய்வரு வீரொன் றறிவித்து. (௬௮)

போதுக வென்றப்புலிமுனி போதன் பொதுமேவுஞ்
சோதியை வநதித தருள்விர வெய்தத் தொழுதொலலோர்
காதலொ டன்புற் றகலரி லைப்போர் நமரோடு
மேதகு மெய்யும் போமினி யென்றே விடைகொண்டார். (௬௯)

சென்றபி னந்தத் திருமுனி யுஞ்சீ ரரவோனும்
பின்றிகழ் வேணிப் பிஞ்சகன் மனறம் பிரியாத
வொன்றியு சிந்தைத தாபதர் மீள்வுற் றுடன்வாழ்வ
தென்றுகொ லோவந் திடுநெறியேதோ வெனநொநது. (௭௰)

அந்தமி லின்பத் தெந்தைபி ராளு ரமர்காளிற்
சிந்தைவி ளஙகத் தில்லைவி ளஙகத் தேளுருங்
கந்தவ லங்கற் சுந்தர சிங்கக் கவுடேசன்
வந்தமை சந்தச் செந்தொடை யானிமேல் வருவிப்பாம். (௭௧)

நடராசச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக-சருக்கம்-௪-க்கு-செய்யுள்-௨௱௨௰௧.

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

முற்காலத் திமையவர்கள் முன்பணிந்து தொழுமுதல்வ
னற்காலத் துடனவில்வா னல்லன்பர் மையுநடத்திச்
சொற்காரும் பொருளனைவயுந் தொல்லூழி யுறத்தொடுத்
துற்கால கிலவிடிவ தாமளவா மமையத்து. (௧)

சத்திகளிற் கருத்திருத்தித் தாவிலரு மாமாயை
யுயத்ததனி னாதி யையவகையு முதிப்பித்து
வைத்தெழுத்து மொழிமறைநூன் மந்திரமே முதலாய
சுத்தவழி விரித்தசுத்த தத்துவங்க டொருமுதலில். (௨)

கலைமுதலா நிலன்முடிவாக் கண்டுணர்வங் கதிற்கருதிப்
பலவுயிர்க ளிருவினையாற் பயனுலகம் பெறப்பயிற்றி
மலரயன்மால் வரநல்கி மேற்றிலவைசீர் பற்றிவிரித்
தலைகடலும் வடவரையு மாள்வீரொன் றளித்தருளி. (௩)

அந்தணர்க ளாளராறு ராகுதிகளா மாதாக்க
டந்தனம திராமுன்னே சாற்றினமித் தன்மையினுன்
முந்துமவி பெறத்திங்கண் மும்மாரி யிமையவர்கள
சிந்துமுண வுளவாகி யகிலமெலாந் துயர்தீர. (௪)

சுருதிவழி யொழுகினர்கள் சுவர்க்கத்தா ராகமநூற்
சரியைகிரி யாயோகா சாலோக சாமீப
வுருவுவமை யினராக வுதவுநுமெம் முடனாகும்
பெருகியஞா னிகளெமமைப் பெற்றார்போக் கற்றாரே. (௫)

மண்ணுலகின் முறைபுரியா மடவீரைநால் வகைத்தண்டம்
பண்ணிநெறி நடத்திடவும் பலரறியா வகைபுரிந்த
வெண்ணில்வினை விதிவழியே நுகர்விக்கு மியல்பிற்குந்
திணணியரா மிருதரும ருளராகச் செய்துமென. (௬)

வானவர்கோ னுரைத்திரவி மைந்தர்களி லொருவனுக்கு
ஞானவிழி நல்கிநம ணற்பதியுங் கொடுத்தகற்றி
யீனமிலா வொருவனுக்கங் கிலகுமணி முடியளித்துத்
தேனகுதா ரணிவித்துத் தேவர்கடங் கைக்கொடுத்தான. (௭)

மற்றவருங் கொடுபோந்து வடவரைப்பால் வருவிக்கும்
பெற்றியினு லணைந்துநாற் பெருங்கடலுட் படிபுவிக்குக்
கொற்றவனுய் மனுநாமங் கொண்டுகொடு திணனடைவே
முற்றிகழ வருமனுக்க ளொருநால்வர் முடிந்ததற்பின். (௮)

அன்னவர்கள் பின்னவனு மனுவாகி யவனுக்கு
மன்னுமனை வியரிருவ ருளரங்கி மற்றவரின்
முன்னவன்பா லுடன்மடக்கன் முழுதிறமா மகவுதிப்பப்
பின்னவன்பா லெழில்வின்ரா யிருதனயர் பிறந்தார்கள். (௯)

விரவுசிங்க வருமன்பின் வேதவன்மன் வந்தியென
வருதனயா மூவாதளு மறைமுறையின் வசிட்டனிரு
பெருகியயின் படைபயின்று பிறங்குமதச் சரியரிதேர்
கருதியுகைத் திமொறு மொன்ருகக் கற்ருர்கள். (ம)

கற்றதற்பின மூன்னவன்மெய்க் களங்கத்தா லரசாங்கை
குற்றமுள தினியுலகிற் குலமைந்த ரிருவரினும்
பெற்றவர்கள் பெறுகின்ரா மனுவிசைவர்ற் பெருந்தவங்க
ளுற்ரெருமெ மிதுசால வுறுதிநமக் கெனவுணர்ந்து. (மக)

மனுவின்மல ரடிவணங்கி மன்னவனே யடியேனற்
புனிதமிகு தீரத்தங்க ளெவகுளவும் புகுந்தாடிப்
பனிமதியம் வளர்சடையோன் பதிகளுநின் றிருமேனி
யினிதமரும் படிதொழுதிங கெய்தவரு ளென்விசைததான். (மஉ)

மன்னவனு மிகநொந்து மைந்தர்மழ விதுமுதிர்ந்த
வெனனுடைய தளாவிதுநீ யிசைந்ததவ மினியாமோ
பொனனணியும் பொருகரியும புரவிகளும் புணாதேருங்
கொன்னவிலும படையுநெடுங குவல யமுங்கைககொண்டு. (மஙு)

திருந்தநடத திமெதுகாண டவமென்று செப்புதலும்
பரநதபணு மணிப்பாநதட் பாரநதா ரொனப்பரிதத
பெருநதடநதோ ளிவையின்னும பேரூழி பொறுததற்கென்
னருநதவமே தருமெனரு ன்ரசனவ னதனுஞன். (மச)

வேறு.

அங்கதிசை வாகவிர வேதனிய கன்று
கஙகைகடல் கூடுதுறை காதலு டனுடிச்
சிஙகவரு மாவரு டிருநதவரு மாமுற்
றஙகிமிகு வஙகமுயா சாவ்கம டைந்தான். (மரு)

மற்றதுக டநதுவள ரொட்டியவ ளைப்பிற்
பெறறமிகு பீமமிகு நாதனடி பேணி
யெறறுபுன லாாபதிக ளெங்கணுமி றைஞ்சித்
தெற்றடவி யூடுயர்தெ லுஙகமத ணேந்தான். (மசு)

பருப்பதமி றைஞ்சிவிழி சோதிபயில் வித்துத்
திருத்தகு நதிபபொருவி றீர்த்தமவை யாடி
யருததிமிகு காளனுட னத்திபணி நித்தன்
பொருப்புற வுடன்ரெழுது போதலுறு நாளில். (மஎ)

காடதனி னூடுசிலே யோடுதெனி யோடும்
வேடனே யழைததுநிழன் மேவியிரு வென்றிக்
கோடுமலி கானிலுயர் குன்றுகளின் வெனறிச்
சேடுள வியப்புநனி செப்பெனவு ரைத்தான். (மஅ)

வேடனும்வ ணங்கியடி யேன்மிருக நேடுங்
காடிதுவ லேந்தகரு நாயகொ டொருகாலே
யோடுமிர வும்பகலு முண்ணிலுயி ருண்ணேர்
நீடுதட முண்டமுத நீருமுள வெங்கும். (மகூ)

எண்டிசையு மெங்குமொரு தாரிவெழு மீழு
விண்டகல்வி லாததரு மேவுமொரு தாரி
கண்டவர்க ரந்துவாக நங்குமொரு தாரி
கொண்டநிழல் கண்டுவிழு கூவுமொரு தாரி. (௨௰)

ஓவிடுவி லோசையொரு பாலெழுமா றிப்பான்
மாவடிவி டாதவொரு தேவருள்ள மாடே
கூவன்முழை யால்வழி குலாவியொரு பச்சைப்
பாவையிரு போதும்விரி போதுபயில் விக்கும். (௨௧)

துரங்கமிசை கொண்டுவளை சென்டனொரு சொண்டன்
பரந்துலவு வெள்ளமலி பன்னதிபு குந்துட்
கரந்தவிட முனனரிது கானமிதுன மேன்மை
யிருந்தபடி சொல்லிலவை யெல்லையில வென்றான். (௨௨)

மறவனை யெய்தவழி செய்கவென வேடன்
றூற்றசரி யூடுகொடு போகியிவர் சொன்ன
கொற்றவனொ னக்குமர னுங்குறுகி னன்முற்
கற்றமறை சொற்றமறை கம்பாதிரு முன்பு. (௨௩)

பேசரிய வன்பொடுப ணிந்துபெரு வாழ்வுற்
றாசையுடன் முகககணவா யஙகணமொ னகககண
டேசில்புகழ் கூறியிரு போதுமக லாமெய்ப்
பூசனைகள் செயதருளபொ ருநதிடவி ருநதான். (௨௪)

அணடர்பெரு மானழகு கணடகல்வ தின்றிப்
பிணடிகனி தேனுணவு பெற்றவையி டக்கொண்
டுணடுறையு நாளிலொரு நாட்குமர னுணமைத
திணடிறலி னனவருக வென்றுமொழி செயதான. (௨௫)

தென்கடலி டைப்பொருவி றேசமது லாவிக்
கொனகடறு டைக்குடக டற்கரைக டப்பா
னெனகடனெ னைககடறி யாவுமகல் விப்பா
னினகடனெ னக்குமர னெண்ணநிகழ் விததான். (௨௬)

அந்தவுரை கொண்டெயின னுகிலடி யேனும்
நிநதவன முங்கடறி யாவையும றிந்தே
வநதுகொடு போவனிரு மன்னவென முன்னே
வெநதிறலி னனடிப ணிந்துவிடை கொண்டான். (௨௭)

காடுமலை யுங்கடறு மாடுதட மாறுங்
கூடுமடு மீனமென நீடுகுள வேட
னோடியல மநதுசில நான்கொழி வித்துத்
தேடிவழி கண்டபடி செப்பவினை யுற்றான். (௨௮)

அங்கவனை யைந்தரசன் மைந்தனடி பணித்
துங்கவன மங்கணுழை தொல்சரியு மில்சேர்ச்
சங்கவன முங்கவன மாறருவி தண்கா
னெங்கணுமெ ருங்கியுள தில்வுவழி செல்ல. (௨௯)

பின்னுமதன் மாடுசில காணடைபெ ருக்கிச்
சென்னெறியின் முன்னொருநதி சேரவளர் தில்லைத்
துன்னடவி யாயதது னுகவெனமி குத்தே
யென்னுள நவெகும்வகை யெங்குமுள தங்கண். (௩௰)

புண்டரிகம் விண்டமலா பொன்மலிசு னைப்பா
லொண்டனியி ருநதோாபுலி யனபெரிது றஙகக்
கண்டனன டுங்கினன்ம டஙகினனெ டுங்கான
மண்டியிது வநதபடி யெனறுனைவ குததான். (௩௧)

கேட்டலும கிழ்நதுவினை யொத்தகிளர் வெய்தித
தேட்டமுறு வேட்கைமிகு சிஙகவரு மாநீ
காட்டுபுலி யனறனையெ னககடிது போவாஞ்
மீட்டுமுயர் கமபனா வணங்கிவிடை கொண்டான். (௩௨)

அததனுட ஞருயிர்கள் கூடவினை விக்குஞ்
சததிதரு வேடனர சனறனய னைகவொண
டெததகைய கானமு மியாறுமகல் வித்துச
சிததமலி தில்லைவன வெல்லைசெறி விததான். (௩௩)

ஆவிசண்ம லஙகழுவு மாசிலருள போல்வாழ்
வாவிகம லஙகணய னஙகண்மலி விததுற்
றேவடுகொ டுஞசிலையன முனசெலபொழு திற்கொண்
டோவியமெ னும்பரிசி ருநதவனை யுய்த்தான. (௩௪)

வேறு

எராருங குமரன்முனி யிருநதபடி கணடஞசிச்
சேராதே யகலமனந் தெரியாது திருவுளளம
பேராத தில்லைகலககல் பிழையாகு மெனவுய்ததா
னூராத பெருங்காத லருஞசாபம புரியச்சம. (௩௫)

அச்சமிகு மிவனிருப்பு முணாவுமிக வணித்தாகை
நிச்சயம்வற கலைபுலரா நீரமையது பலாசிலையும்
பொச்சைதரு குசைப்புல்லும பொலிசமிததும் பூங்கலனும்
பசசைபட மிசையுலராப் படாசடையும பரப்புதலால. (௩௬)

என்செய்வோ மிருவினைக ளினிவிடுமோ தவமெவையு
முன்செய்யு முனிவாகளு முனிவர்களோ முனிவாகிற்
பின்செய்வ திவனருளாற பெறுதுமெனக் குமரனவன
றன்செய்ய கழலிறைஞசிக் கைதொழுது தனிநின்றான். (௩௭)

புந்தியினிற் பரபோகம் புணர்ந்தகன்று பொதுஞானம்
வந்தணுகி யதுகண்ணு மருவுமவன் றனைநோககிச்
சிந்தையினு லருமுனிவன் செலகால மூன்றினையு
மந்தமிலா வுணர்வைவிரித தாராய்வா னாயினான். (௩௮)

போனபல காலத்தின் பொலிவுகளு மினிப்புணர
மேனிகழு காலத்தின் விரிவுகளுஞ் செல்கின்ற
தானமலி காலத்தி னளவுகளு மாராய்ந்து
பான்மைதருங் கற்பமிது பாத்மமெனும் பரிசுணர்ந்து. (௩௯)

அக்கால மணிகண்ட னுடலரு ளியகால
மெக்கால மெனக்கால மெய்தியவிக் காலத்து
மிக்காலுந் திரைத்தனைக்கு வேந்தாவான் வியன்கவுட
திக்கான்வெய் யவன்மரபிற் றிகழ்மனுவா மெனத்தெளிந்து. (௪0)

மற்றவனும் புதல்வருள ரன்னவரின் முன்வந்த
வெற்றிமிகு குமரனிவ னென்விளங்கி விழிகுளிரக்
கொற்றவனுசே யெதிர்நின்று குவித்தகரத் துடனடுகச்
செற்றமினமா முனிமகிழ்ந்து சிங்கவன்ம னேயென்றான். (௪௧)

அடியனே னென்றனுசி யாராத காதலுட
னெடிதுவிழு நிறைஞ்சிவிழி நீர்ததும்ப நின்றவனைச்
சடிலமுடித் திருமுனிவ னழைத்திருத்தித் தனிவந்த
படிதெளியும படியெமகுப் பகர்வாயென றருள்செய்தான். (௪௨)

அன்னவனுந் தொழுதடியே னுசிலகவு டேசமனு
வென்னுமவன் மைந்தனெனக் கெம்பியரு மிருவருளர்
நின்னுடைய திருவருளா னிளபிறவிச் சிறைநீங்கப்
பொனனடிசோ தவமியறறப் போந்தனன்யா னெனப்புகன்றான். (௪௩)

மறைமுனிவ னதுகேட்டு மனனுமனு வழிசெலுத்து
முறையுனதா யவனுடலு முதிர்ந்ததுமா யிருந்தமையாற்
பெறலரிய வரசாளும் பேறுபெற லாயிருக்க
நிறைதவநீ புரிவனென நினைவுதகா தெனவுரைத்தான். (௪௪)

அரசாளு முருவலல வதிலாசை யினியில்லை
விரைசாருந தொடைமனுமேன மேவினனே லெம்பியர்க
டரைசால நடததியிடத தகுவரடி யேனுமொரு
கரைசாரும படியழகாா கடைககணளித தருளென்றான். (௪௫)

இன்பாரக கேட்டிவன்ற னெழிற்குறைதீர் வுறிலரசாம
வன்பாரம் பொறுததற்கு மனமுடையான் போன்றிருநதான்
பொனபாவும பொதுமேவும புனிதனருள் புரிநதனனே
லன்பாரும பணிகருநமக காளாவா னெனவுணாநது. (௪௬)

வருமளவு நில்லென்று மற்றவனைக் கரைநிறுத்தித்
திருமலியும பதஞ்சலிபாற் சென்றவனுக் கிவன்வரவு
பரிவினுட னுரைசெயது பைமபொனணி மணிமன்றிற்
கருணைநடந் தொழுதறுக் காலமுமா யுள்புக்கார். (௪௭)

பெருக்குவினை வலியார்கொல் பிழைப்பார்முன் பிழைப்பான
கருக்குழிவெஞ் சிறைநீஙகக் கடைக்கணளித் தருளாதே
யிருககுமொழி முனியகன்று னினியெஙகே யெனநொநது
திருக்குளத்தின் கரைநின்றான் சிங்கவரு மீன்றிகைத்து. (௪௮)

நடந்தொழவந் துள்புகுந்த நன்முனிவ ரிறைவனுக்கு
மடங்கலென நிகழ்மன்னன் மைந்தன்வர வுரைசெய்தா
லடங்கலரு மருடருமோ முனிநதிமோ வெனறஞ்சி
முடிந்தபடி முடிகவெனத் துணிந்தனராய் முன்றொழுது. (௪௯)

காலமறிந் தருமுனிவர் கருணையனே கவுடேசன்
பாலனணைந் தனனுடலிற் பழுதகற்றிப் பரதஞ்செய்
கோலமவன் றனக்கருளி யடிமைகொள வேண்டுமென
மேலவனை யிடம்பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். (௫௰)

தெண்டிரைசேர் சடையாருந் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளி
மூண்டகவா லியிற்புகுகு மூழ்கமொழிந் தவனைமுனி
கொண்டுவரு கெனவருளுங் குலவுதிரு வருள்கேளா
வண்டர்தொழுங் கணநாத ரருளிப்பா டெனறூர்கள். (௫௧)

அங்கருளிப் பாடியரோ டருமுனிவர் கடிதணைந்து
சிங்கவன்மா வுனக்கின்பத திருந்துநடம் புரிந்தருள
வெங்கள்பிரா னருள்செய்தா னெய்துகவென் றவனையெழிற்
பங்கயப்பூந் தடமதனிற் படிகவென வுரைசெய்தார. (௫௨)

அருளதனாற் றடம்படியு மவன்கடன்மே லருக்கனென
விரவுபசுங் கானடைந்த மேருகிரி யெனவிளங்கி '
யிரணியமா முருவாகி யெழுந்ததுகண் டதிசயித்துப்
பரவியது பெயராக யாவர்களும பயில்வித்தார். (௫௩)

மல்குபுலிக் கான்முனிவன் மறறவன்றன் வலச்செவியி
னல்குதிரு வெழுததஞசு நவினறவனைக் கொடுபோநது
பல்குபுகழ்த திருச்சிறறம் பலமுன்பு பணிவித்தான
செலவனுமங் கவனகாணத திருந்துநடந் தெரிவித்தான். (௫௪)

திருநடமுன் றெரிபொழுதிற றிறலரசன் புளகமுட
னருவியிரு விழிபொழிய வான்நத பரவசனா
யுருகியுள மிகததுளங்கி யுரைகுழறி விதிர்விதிர்த்துக்
கரகமலஞ் சிரமுகிழ்ப்பக் காசினியின் மிசைவீழ்ந்தான். (௫௫)

வேறு.

ஈமாண்டகு மனங்க ளைந்து மண்மிசை வீழ்நதி றைஞ்சி
நீண்டசெஞ் சடையாய போற்றி நின்மலா போற்றி துன்ப
மீண்டுகொண் டுயிரு மாயா வுடலையும் வேத கஞசெய
தாண்டவங் கணனே போறறி யண்ணலே போறறி போற்றி. (௫௬)

அடவியிற் பிறந்து துன்பா ராக்கைகொண் டுழன்று வீழக
கடவிய வென்னை மீட்டுன் கருணைவெள் ளத்த ழுத்தித
திடமிகு மறைகள காணாத் திகழ்திரு மன்றி லாடு
நடமிலை காட்டி யாண்ட நாதனே போற்றி போற்றி. (௫௭)

முன்பருந் தவங்கள செய்தேன் முயங்கிய புயங்கங் காணப்
பின்பருந் தவத்தோ ரொத்தேன் பிறங்கிடைக் கிடந்த கால
மென்பணி கொள்வா யென்னை யினிப்பணி கொளவா யீறி
லன்பருள் செய்வா யெனறென் றடியிணை தொழுது வீழ்ந்தான். (௫௮)

இவ்வகை புகழ வெந்தை யிரணிய வன்ம வண்பின்
மெய்வகை யுவந்தோ மிந்த வியாக்கிர பாத னுக்கும்
பைவளர் பதஞ்ச லிக்கு மெமக்கும்வான பணிய வர்க்குஞ்
செய்கவென் றருளிச செய்தான் றேவர்க டேவ தேவன. (௫௯)

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

ஆதியா யகன ளித்த வருடலை மேற்கொண் டாடித்
தீதிலாக் கோயில காலஞ் சேவித்துத் திருமுன் போற்றிக்
காதலால் வணங்கி யேத்திக் கருணையங் கார ணன்பாற்
கோதிலா முனிம கிழ்ந்து குறுகினன் குமரனோடும். (கம)

இரணிய வன்ம நாமுன் னிறைஞ்சிய நீங்கை யீங்காற்
றிருநடங் காணப் பெற்றோ மென்றவன் றனக்குச் செப்பி
யுருமலா தூவு வித்து வளர்புலிச் சரத்து மன்னு
மொருவன திருதாள் போற்றி யுறவுற விறைஞ்ச வித்தான். (சு௯)

ஆதியைப் பதஞ்ச லிக்கா மண்ணலை யர்ச்சித தற்குப்
போதுக வெனறு கொண்டு போய்ப்பணி வித்துப் போந்து
காதலி னிற்பு குநது கருதுப மன்னி யன்பின்
பேதைநீ பெறுது பெறற பிள்ளைகைக் கொள்க வென்றான். (சுஉ)

எனறவ னருளக் கேட்ட விரணிய வன்ம னென்னும்
வெனறிகொள குமர னனனே வியன்மலர்ப் பாத மேததப்
பினறிகழ் சடையா னுமம் பேசுநாட் பிறந்த நாளா
மனறுளா ரொமக்க ளிதத மணியென மகவைக் கொண்டாள். (சுங)

அநதமி லின்ப மெய்தி யரசுளங குமர னன்பான்
மைநதனும் வாழு நாளின மறைமுனி கருணை யாலே
புநதியா லுவநதி ருநது புதல்வனை யழைததி ருததிச
சிநதையா ருபதே சஙக ளருளினுற் செப்ப லுற்றான. (சுச)

வாக்கொடு மனமி றநத மன்னவ னெங்கு மாகி
நீககற நிறைநதா னேனு நிகழ்தரா ததனுள் முத்தி
போகவெளி தல்ல வெனறப் புனிதனே புந்தி செய்தெம்
பாகிய வகையா லெண்ணில பதிமிகும் பாரில் வைத்தான். (சுரு)

பதிகளெண் ணிலவுண் டென்று பகாதரு மவற்று ளண்ணல்
கதிதர வுறுபத தெட்டாங் கற்பித மான தானத
திதமலி தொகையி லோரா றேறுமா ரும வற்று
ளதிகமா மாரூா காசி யம்பல மென்று ரன்றே. (சுசு)

மெய்மைநற் சரியை பத்தி விளங்கிய ஞான மேவா
வெம்மனுமையொப் பவாகரு முத்தி யிறையிலி யாக விட்ட
மும்மைநற் பதிக டம்மின் மூளைததவர் முடிநதோா மூவாச்
செம்மலாக் கழலகண டோர்கள் சிவத்தினைச் சேர்வ ரனறே. (சுஎ)

பிறநதில மாரூர் தன்னிற் பேசிய காசிமேவி
யிறந்தில மிரணடு முததி யினபமும் பின்ப தாநா
முறைந்திடுந தில்லை ஞான யோகமாா தான மாமாற்
செறிந்தடி காணச் சிவன் முததராய்த் திரிய லாமே. (சுஅ)

அரிவையூ ரழிவி லூரொன் றலகினால் பரவ மேருத்
திருவிலூ ரிரதத் தேந்துஞ் செமமையா னம்ம யாளும்
பரிவிலூர் புவிபோ னவ்விப் பருமைசெய் பெருமை யாலே
பிரிவிலூர் தனியூ ரெம்மூர் பெரும்பற்றப் புலியூ ராகும். (சுகு)

தன்றனி மன்ற மென்றுஞ் சச்சிதா னந்த மாகு
மென்றரு மறைக ளன்கு மீரிரு திசையும் பற்றி
நின்றருள் பரவ நாத னேரிழை காண வேணி
பின்றிகழ் தரநின் றாடும் பெற்றிநீ பெற்றி யன்றே (௭௰)

பாவக மிறந்த நாதன் பரதமுன் பணிக்க வந்தான்
றேவர்க டேவ னென்னுந் திகழ் திருச் சின்ன வோசை
மேவிய போதி லன்பு மென்புமை யுணர்வு மெய்யு
மாவியு முருக நம்மை யாண்டவா காண்டியன்றே. (௭௧)

தேசமார் மன்ற கன்று சிவகதி தேடி யுற்றாற்
காசியி லில்லை தில்லை கதிதரு மென்ற ணைநதாற்
பாசம தகல முததி பணிததிடு மென்று மொன்று
லீசன தருளி ரகதத தெல்லையார் சொல்லு வாரே. (௭௨)

கன்றம ரன்பா லான்பால் கவர்தருங் கால மேனும்
வென்றிகொ ளம்பு வீழும் வேலையா யினுமி மைப்பிற்
சென்றுறு மமைய மேனுந் திருவடி தெளிய நோக்கி
நின்றவா காண நின்றா நீளபவ நீங்கி னாரே. (௭௩)

ஆரண வுருவார் தில்லை யம்பல மெய்தப் பெற்றோ
ரோருணா வாவ வொன்று மொன்றல ரொன்று ரலலர்
காரண ராகா ரொத்த கருததிலா ரிருதத வினயப்
பூரண ரவர்கள வாழும புவனமும் பொதுவா மன்றே. (௭௪)

கண்ணுத லாடல் வெற்பிற் காரிகை காணு மிநதப்
புண்ணிய மனறெ வாகும பொதுவெனு மதனுற சூதன்
றண்ணளி வியாதன் மைந்தன் சவுனகன் றனய னென்றென்
றெண்ணரு முனிவர் தில்லை யெல்லையி னெய்தி னார்கள். (௭௫)

மார்கழி யாதி மாதததாய் வருவிழா வெழுதல் போற்றிச்
சீரமலி கமல வாசந் திகழ்சிவ கங்கை யாடிப்
பாரிகழ் பரத மேததிப் பணிநதரு ளணைநது சிந்தை
யார்தரு மனபு நீடி யவருநற் றவாக ளானார். (௭௬,

நற்றவ மைந்த வெந்தை நயந்தபே ரருளா லூழு
முற்றதிங் கலர்கள் கொய்வா னேங்குகோங காதி யேற
வெற்றிகொள வரததா விநத வியாக்கிர பாத மேன்மை
பெற்றன மிதனு லெல்லாப் பெருமையும் பெறறு மன்றே. (௭௭

உன்னரு முனக்கு முன்னு மோங்குப மனிய னென்னு
முன்னுநம புதல்வன மூந்த மாதுலன் மனைபயா லுண்டு
பின்னையிங் கெய்தி நமயாற் பெருதுபால பெருமா னோடு
பன்னரு மனபு நீடிப் பாற்கட லருளாற் பெற்று. (௭௮

ஆண்டிடு சாபங் கொள்ளு மவனையுந் துவளை யும்போய்க்
காண்டுமென் றண்ட னைந்தக் கரியவன் முடிமேற் பாத
நீண்டவன் புடனே வைத்து நீலகண் டனையு நல்கி
யீண்டுவந் தகன்றா னின்னு மெய்தவ னின்று நாளை. (௭௯

பங்கமில் புகழ னந்தன் பதஞ்சலி யாகி யன்பா
லிங்கணை தெம்மோ டாகி யிருந்தபின் னிறையெ மக்கு
மங்கல நடமுந தெய்வ மன்றமும் வழங்கி வானோ
ரங்களை யெங்க ளோடுந தரும்பணி தந்து கொண்டான். (௮௰)

சயமலி சாம வேதத் தலைவரி லொருவ னான
செயிமினி முனிவ னணைந்த திருநடந் தொழுது வாழ்ந்து
வியனமலாப பாத மனபால வேதபா ததத வததா
லுயமிகப் பிரவி யினப நணணினு னெண்ண மார. (௮௧)

துற்கட னென்றோ பாவி துணிதரு வணிக னெனபோன்
கறகட மனைய சிந்தைக் காதகன மாக மாதத
திறகட னுகு நாளுற றிறைதகு துறையிற றில்லை
நறகடற படிய முததி நணணினு னெண்ணி லாரகள. (௮௨)

மாசிலா வுலகிற் றீரததம வானவ ரனைய தில்லை
யாசிலா வேத கஞசெ யகிலவு விகளெ வர்கருந்
தேசமா ரயனமால போலவ திகழ்திருக குளமெ வாக்கு
மீசனு மென்ன மேலா யெளிதுமா யிருககு மனறே. (௮௩)

கஙகைகா ளிநதி பொனனி கனனியா திகள்வ ணஙகும்
பஙகய வாவி தானே பழுதுக ளகறற வறறு
லிஙகுநின னவைக ழிதத விலஞசியிக கனக மேனி
மஙகல மனறு ளாடு மனனவ னருளா மனறே. (௮௪)

மனனவ னெமகக ளிதத வாழ்வுகேள வழாத மைநத
கனனலுஞ சுவையும போனமெயக காடசியுங கருததி லினபு
மனனிய மினமை காடடி யகமபுற மெனறி ரணடு
பினனமி லருளுந தநத பெறறியாா பெறறு ளாரே. (௮௫)

இன்றெமக கிறைவன முததி யிகபரத தெளிதி னலகு
மனறிது வெனறு தொலலை மறைமுனி யுபதே சஙக
ளனறருள செயய மைநத னருவிகண சொரிய நைநது
சென்றுமுன பணிநது தநதை சேவடி சென்னி வைததான. (௮௬)

சென்னிசோ பாதங கணணுஞ் சிநதையுந திகழ வைதது
முனனுற வணஙகி யேததி முகமிக மலாநது ஞான
மென்னையுய பொருளா கலகிற றிறைவநின கருணை யெனறு
பனனரு மனபு நீஙகாப பரிவுளம பெருகு விததான. (௮௭)

ஆயபே ரருளால வாழு மரசிளங குமர னுநத
தூயநீாத் தடமப டிந்து துணைவனைத தொழுது தந்தை
சாயைபோ லமாநத னநதன ருளகிளும பணிநத வாக்கங
கேயுமா றேவ லுஞ்செய திளஙகதிா போலி ருநதான. (௮௮)

வேறு

இஙகி வனறிகழ் வெயது நாணமனு வெனனு மன்னன்வ சிட்டனைச்
சிஙக வணமனை யெனனை நீதிசெ லுத்து மாறுசெ லுததுகென
றங்க வன்றனம னநதி ருததிய ருநதி யோடுபெ ரிததுமெய்ச
சஙக முங்கழி விதத ரும்புகழ் தாவி லாவுட லாயினுன. (௮௯)

இன்னு யிர்க்குல மாவெனு டண்ணலெ டுத்து விட்டது றக்கநோர்
மன்னு யிர்ப்படை பினெரு டாந்தும யான வாழ்வுமு டிததுநற
பொன்னி லககமில கூறை யாதிபொ ழிநத ழிந்தவ சிட்டனீ
டுன்ன மைச்சாகண் மனனர் மைநத ருடனக டன்செய்தி ருந்துழி. (கூ0)

யாது செய்குவ மென்ன மைந்தர்க ளெந்தை மூநத விசைந்ததே
மேத கும்படி செய்க வெனன விசிட்ட னுன வசிட்டன்யா
னீதி தஙகிய சிஙக வன்மனே நேடி யிஙகணே விப்பனீ
தீத கன்றிட வென்றி செயதிரு மென்று தென்றிசை செல்குவான். (கூக)

அங்க வஙகம டைந்து கங்கை படிந்த தன்கரை யானடந்
தெஙகு நாடிவ ளஙகொள காசியி றைஞ்சி விந்தம கனநெறி
றஙகு மாளுவ குசச ராதி தகுநதெ லுஙகு கடாநதுநற
சிஙக வன்ம னிருநத வெலலே யறிநது தில்லே செறிநதனன். (கூ௨)

மன்னு மாறயா வெம்மை யாற வசிட்டன வண்கள வாநிழற்
றனனி ஞ்தனே யெய்து மாறுணா தணபு விச்ச ணுதனீ
முனன மேவுக யானு மிநத முயஙகு பூசை முடிததுவந
துனனெ டாகுவ னெனன மைநத னுவநது செனறு பணிநதனன். (கூ௩)

தொழுதல் கண்டவ னென்ற றிநதுமோர் தொன்மை நனமைக ளின்மையால்
வழுவி லாமக ஞாத டமபுயம வாழி யேயென மாமுனி
மொழிக ளுநதரு கினமை யாலழு முனபு துன்பு குவிபபதொத
திழவ றிநதிடு மாக விழ்நதிட ரோறு மாதனா கீறினன. (கூ௪)

துனப மெய்திய வாறு ணர்நதனே தொல்பு விச்சர ணத்தனீள்
வனப ணீசனெ டெயதி நீதி வசிட்ட னோவர வநதுதா
முனபு செய்வகை யாலு ஞான முதிாசசி யாலு முயஙகினே
ரன்பு நீடிய தததை மிறறிக ழாத ரஙகள் பெருககினா. (கூ௫)

மன்னு நற்றவா தமமி லுய்த் தபின் மைநதன் வநது வணஙகநா
மெனனு ளாதது முடிந்த வாறிது வெனறு தநதை யெடுததுமேன
மினனி லேததுள தனனின மொகருளும வேறி தற்குவ மிததிடிற்
றன்னே யொததுள தென்னி லாருட றுஞச மாகினே நெஞ்சமே. (கூ௬)

பிரம ரோமுத லான தநதி பிறஙகெ றும்பிடை பேணுசீ
ருருவி னோகளில் யாரு ளோாசரு கோடு வாடை யொதுக்கவுற்
றிரிய நூறிய சூறை மாருத மெனன வல்வினே நல்குமா
லருளி லோமொன நோத காதென வாறு மாமுனி கூறினன். (கூ௭)

மருவ ரும்புகழ் வாயமை நீடு வசிட்டன் மாதவ மன்னிநீ
ரிருவ ருமபெறு நனமை பொனனுரு வெயூது மைநதனும யாமுமிப்
பொருவ ரும்புவி யோரு மேலமா போக ரும்பிரி யாவருங
கருவ ரமபு கடகக நல்கினி மொனறு நனறி க்கிததனன. (கூ௮)

தில்லே யெல்லே புகுந்தி வன்பெற சீர்கொ ணீடருள் கூறிலோ
மொல்லே யில்லே வசிட்ட நீயு மிறைஞ்ச வெய்துக வென்றுநற்
றொலலே மலல விலஞ்சி மேவு தொழுநத கைப்புன லாடுவித்
தொலலே மலகிய மனற வாய்மை யுணாததி முன்பணி வித்தனன். (கூ௯)

கரவி லாடல் வணங்கி வண்கரு மூல காரண னாணைப்
பொருவில பாத மிறைஞ்சி நீடு புலீச்சு ரந்தொழு தெங்கணும்
பரவி நீடு வசிட்ட மாமுனி பாய்பு விசசர ணததன்வாழ்
விரவு மாச்சிர மத்தின் மேவி விருநத ருந்தி யிருநதனன். (௯௰)

அநதி வநதனை தநத னந்தன தாசி லாசசிர மத்திலுற்
றெநதை பாத மிறைஞ்சி வந்திரு ளெல்லி செல்ல வெழுந்துநற்
சநதி சோபணி ராச னுநதகு சைவ ராசனு மெய்தவே
விநத வைதிக ராச னுன வசிட்டன் மன்னி யிருந்தனன். (௯௧)

நீதி லாத விராச ராசனும வநது வநதனை செய்துநா
மேதி லானென நோத கோமரு ளெநதை மாரிவா மைந்தனு
மாத லாலுயா வீடு மெய்துது மெனறு முனன ரமாநதபின
கோதி லாத வசிட்டன வநதமை கூறு வானிட ராறுவான. (௯௨)

அருநத திககிறை யோனெ மககிவ னுக்கு ஞாலம ளித்துநீ
திருநத வுயதது நடதது கூனறுமை செயது மனனுயிா சென்றபின்
றருநத மனனுயிா போன மேனி தககி டநதது தம்பிமா
ரிரநது கொணடனா கொணடு போதர விஙகு வந்தன னென்றனன. (௯௩)

வன்பு விசசர ணதத னீடு வசிட்டன் வந்தமை சிநதைசெய
தெனசெ யததகு மெனறு மைநதனை யெயத வாளவிழி செயயமுன்
றனக ருததறி விதத லானமொழி தநதி டான தறிநதுமே
னினசெ யற்கிசை யதத குநதிற நீப காநதிடு கெனறலும. (௯௪)

வேறு.

அநதமி லரசுரு சிதநி யனைததுநீ டமரர் வாழ்வு
மிநதிர சால நீரமே லெழுதது மினகொபபு ளிபபொயச
சிநதனை வேணடே னுணட திருமுனி திருமு னிநத
வநதனை வழுவா வாழ்வு வழஙகுவா யாக வெனறுன. (௯௫)

ஆகின் முனிவ னேடு மாணடனை தரச மௌலி
நாகமா விரதந தானை நவமணி நிதியு ளிட்ட
போகமாா பொருள மைசசா பேதையா பொருந்தக் கொணடு
வேகமாய வருவா யெனறு வியாககிர பாதன் கூறி. (௯௬)

மன்றமா நடமுன் போற்றி யெம்முடன் மருவி னோரின்
முன்புகழ் முனிவர் மூவா யிரவரை முதுவேள விககென்
றனறயன வேணடிக கொண்டா னவாகளை யநதா் வேதி
செனறுடன் கொணர்வா யென்று திருமுனி யருளிச செய்தான. (௯௭)

திருவுள மான தொன்று செய்தவ மெனறு செப்பப்
பொருபுலி முனிம கிழநது பொதுநட முடனே போற்றி
யருளபுரி பெருமா னிநத வடிகளேம பணிந டதத
வினைவொடு வருவா னேக வேணடும்விடை ணப்ப மென்ன. (௯௮)

கண்ணுத லோனு மெண்ணில் கருணையு மருளு நல்க
வெணணரு மினப மெயதி யெநதைதாள சிநதை செயது
விணணவ னிசைவான் மைநதன் விடைகொண்டு மீண்டு போநதான்
மண்ணுற வணணல பாதம வசிட்டனும் வணஙகி வநதான. (௯௯)

அன்னைநீ றளிப்பப போற்றி யாருயி ரவாபா லாகப்
பன்னக வரவோன் றானும பணிந்துபோயப பரமா னில்லைப்
பொன்னம ரொலலை போற்றிப போதுவான புகழ்பு விக்கான
மன்னவன றனையாண்ட வகைமொழி வழியாச் சென்றான. (௩௰)

விறகழி யமபுந தந்து மேவிய விகங்க மும்போற
கறகடங கடித கன்று கவுட்டே யத்துத் தங்க
ணறகட கததுக கோயி லண்ணலு மெண்ணின் மாதா
வறகமுந தமபி மாரு மாலகட்ற விளாசசி கொண்டார். (௩௰௧)

அழுந்திய துயர நீங்கி யனுசரா யாற்றி யாயு
மிழந்தன னகா வண்ண மிவரிருந தனரோ யென்றச்
சழிந்தமெய்த தாய ருளளத தளாவுக ளாற்றி மறறை
யொழிந்தநற சுறறத தாரக ளியாரையுந துயரொ ழித்தான. (௩௰௨)

எண்டகு துறைகொண் மாகக ளியாரையு மினித மைததுக
கண்டுதன கனக மேனிக கவினவா காண நலகி
யண்டாதம பெருமா னுடு மமபலத தழனி யுன்னி
யொண்டிறற குமர னோ ரூழியா மெனவொ ழிததது. (௩௰௩)

பன்னுமந திரிக டமமைப பாரததினி யிங்குப பனனுண
மன்னிநான் வைக லேனென வழுவுடற பழுத கறறிப
பொன்னுரு வாகச செயத புலிமுனி சரணம போறறற
கென்னுடன போது வீரோ லெயதுமென றவாககி சைததான (௩௰௪)

போதுவீ ராகின மாயா போகமே யனறு மனறில்
வேத னன முகனமால காணு விண்ணவன வெளியே நண்ணி
மாதொரு பாக மாக மகிழநதுநின றாடும வாழவு
மேதிலீர பெறுவீ ரொனறங கிரணிய வனமன சொன்னான். (௩௰௫)

மொழியது கேட்ட மைசசா முககம மிகம லாநது
வழுவிலா வெமமை யாளு மன்னநீ சொனன தொன்று
தொழுதியா முயல்வோ மென்று சொலலிதது தென நிலலை நோககி
யெழுகவான பயண மென்றங் கெழுமுர சியமபு விததார. (௩௰௬)

அநதமில கனக வெறபு மருநவ மணிப்பொ ருப்பு
மெநதிரத தேரி னீட்ட மொட்டக மிவுளி யானை
தநதிரம பணடி வணடி பரிததெழுத தயஙகு நாட்டு
மைநதாகண மகளிா சைவா வைதிகா மகிழநதெ ழுநதார். (௩௰௭)

அனனைய ரனுசா மைந்த ரிவையா கணிகை மாரக
ளன்னுமெய்க காவ லாள ராரிய ருரிமை யோரக
ளினனுமெண் ணிலாக ளோடு மிரணிய வனம னேகி
மன்னுசீ ரநதாவேதி மாதவா தமமைச் சாரநதான். (௩௰௮)

மும்மையா யிரவர் நீங்கண முதுபதிப் பொதுவி லாடு
நம்மையா ளுடையான் பாத நாடொறு நயநது போற்றற்
கெமமைநீா பிரியா தெய்தற கெழினமுனி யிசைததா னென்று
செமமையா ரிரவி போலத தோபல சேர வுயத்தான. (௩௰௯)

அங்கவர் தங்க டெங்க வங்கிக ளாத ரித்து
மங்கையா மகளிர் மைந்தா வானகலை யாணி மற்று
மெங்கணு நிறைய வேற்றி யிரதமுற புரவி பூட்டிப்
பொங்கிய வேகம் தேனுப போதுவ தொடாந்து போத. (௱௨௰)

அந்தமில் பரிச னஞ்சூ ழாவமு மரசர் போற்றும்
வந்தனைத துவைபபுந தெயவ மறையவா மலிதே ராப்புந்
துந்திரச செருககும வேழத தமரிபபுஞ சைநத வங்கண
முந்திய வொலியு முநநீ ரொழினு மிகமு ழங்க. (௱௨௧)

விழிநுழை யாத கானம வியன்சரி யாகுஞ சாயுங்
கழிவுற மடியு மானைக காலுறுந தோககா லோட
வழிபடு மவாகாற றாளி வானமும புனித மாகப்
பொழிபெரு வழியா மாறு புரவல னெடிது போநதான். (௱௨௨)

மனனவா தததெ மெல்லை வழிவிட வடவி வாழுங்
கொனனவில விலங்கு மநதக கொடுவழி விடப்போந் துள்ளே
வினனமல வளனெ னும வெடுத்துவந தெங்கு மீண்டிப
பனனதி வெள்ள மலகும பரவைபோல விரவி யோங்க. (௱௨௩)

எணடரு நாடுங காடு மலைகளும் யாறு நீங்கிக்
கணடது வழியா மணடிக கடிதுவந தலாநத கண்டல்
வெணடரு மடலு நீறும விளைதரு சோறு நலகித்
தெணடிரைப் புலவு மாறறுந திலலையி னெலலை சேர்நதான. (௱௨௪)

புரவியை விரைநது போநது புதலவன்முன் பணிநது போறறி
வருபெருஞ் செலவங கூற மாமுனி மகிழநது வாழததித
திருவுடை யநதணாள ரொழுநதருள சீரமை காணபா
னிருவரு மெதிரோ சென்றா ரியாவருந தேரி ழிநதாா. (௱௨௫)

அஙகவ ரணைநது வாழததி யணைபபவாழ்ந தமல வுன்றன்
மஙகல வருளான மீணடு வருநெறி பெறறோ மினனம
பஙகயன வரினு மணணல பாதபங கயஙக ணீஙகா
திஙகெமை முனிவ போக வினிவிடா தொழிக வெனறாா. (௱௨௬)

மாமணித தோகண மன்றின் வடகுட பானி றுததித்
தீாமணை தருமு னிகருத தம்பிரா னருளி னாலே
தாமலி வகையாற காட்டத தொகையி லோாமுனிவ ரஙகுத்
தேமலி யலஙகன மாாபன கணடிலன திகைததது நினறான. (௱௨௭)

செமமைமெயப் பெரியோா போலத் தேடரி தென்று மைநதன்
மெயமையிற றுயர நோககி விமலனவிண ணவருங கேட்ப
வெமமையொப பவாகள யாரும யாமவாக் கொபபோ மென்றே
யமமையப பனுமா வானு மவர்களி லொருவ னெனறான். (௱௨௮)

என்றருள் செயத வாய்மை யாவருங் கேட்டுத் தில்லை
மனறினின் றாடு கினற மறையவன மறையோர் தம்மி
லொனறென லாகு மேன்மை யுடையனொன் றுளந்து ளங்கிச்
சென்றடி பணிநதான் மைநதனு றேவாபூ மாரி பெய்தாா. (௱௨௯)

அண்டர்நா யகன ளித்த வருளினுற் றமமை யஞசி
மணடனில் வீழநதெ ழுநது வாழ்நதுதாழ்ந தயாத்து வாழ்ததி
யெண்டிகழ் முனிவ ரெமமை யெழுமையு மடிமை யாகக
கொணடரு ளெனறு கொண்டைக கோலொடு குணலை யிட்டார். (௱௩௰)

மன்மகன் ளெழுது நின்றிம் மறையவர்க கேவல் செயதற்
கென்னமா தவமபு ரிநதேன யானென விறைஞ்சி யேததப்
பனனரு மிருடி மைநதன பானமையைப் பரவ மனறிற
பொன்னடி பணிநது வாழ்ததி யாவருமபுகழநது போநதார். (௱௩௧)

நடநிலை பிரியா தானோ ஞானவா னிருந்தாற் பாச
மிடையிரு ளகன்று கோடி விறகிடை வெளியா மெனறூற்
றிடமிகு தவரநேகா செறிதலாற றிகழுந திலலை
யடவியு மிருணீங கிறறெனறதிசய மாகா தனறே. (௱௩௨)

அருந்தவ ரடஙகத தில்லை யம்பலஞ சூழ வைகத
திருநதிய கு்மரன் மனறந திகழகுண திசையிற சேரப்
பொருநதிய தானை மல்கப புகழபடை வீடு செயதங
கிருநதனன பின்பு செயத வியலபுக ளியமப லுறறும். (௱௩௩)

இரணியவன்மசருக்க முற்றிற்று.

ஆக-சருக்கம்-௫-க்கு-செய்யுள்-௱௩௰௨

திருவிழாச் சருக்கம்.

எண்ணி லிருநதவ ரொந்தை நடநதொழு தினபார
மண்ணில் வணஙகி யிணஙகரு மனபொடு வாழ்நாளிற்
றிணணிய சிநதைக ளொன்றி வினைநதரு டோவாரா
யணணன் மருஙகுயா புஙகவா சஙக மமாநதாாகள. (௧)

சஙக மிருநதபி னங்கமா புணடரி கததாளோ
னிஙகர சனறரு மைநதரின் முநதைய னிபபாரமெய்ப்
பொங்கருள கொணடு புரபபவ னிபபுவி முழுகாவற
பஙகமி றமபியா தம்பதி யெனறுறை பாரிததான. (௨)

உருகு பதஞசலி மன்னுப மன்னிய னன்மாமன்
றிருவுடை யநதணா யாரு முவநதுறை செய்யசசீ
ரிரணிய வனமனை முனமர பினமண மேயவிததே
மருவிய மன்றயன் மணடப மொன்று வகுப்பிததார். (௩)

மற்றதின் மங்கல மாலைக டோரணம வாழ்தீயம்
பொற்றவி செணபல கைககுல நெய்பொரி புற்பூநூல்
சுற்றிய குமப முடன்கல சம்பல சூழ்விததே
யறறிகழ் வொன்று சடஙகதி வாச மமைததாாகள். (௪)

காலை தொடங்கி நடந்து சடங்கு கணிததோதும்
வேலையின மஙகல நீடபி டேகம வியநதாடி
மூல முயஙகிய மாமுடி தாரமுதுவான்பெற்றங
கேல விருநதபி னிட்டன ராணடொன் றிரணடென்று. (௫)

சிநதை மகிழ்நதெதிர வநதனை தனறன யன்செய்யத
தந்தை மகிழநது தழீஇவன ராகிக டானலகிப்
புநதி யிலஙகு புலிபபதி காவல புரப்பாயென
நநதமின முநது புலிககொடி யஙகை யகததுயத்து. (௬)

போதுக வென்று வலஙகொடு புககருண் மிக்காடு
நாதனமு னனமலா சிநதி வணஙக நயநதணணல
பாத மிரணடு மெடுதத வன முசசி பரிபபிததா
னோத மெழுநதென யாவரு மோகை யுரைததாரகள். (௭)

ஈறில பெருநதன மெனனவை நின்னவை யிப்பாரமே
லாறினி லொனறுகொ ளஞசினி லொனறுகொ ளததாவிப்
பேறு பிறநதடி யேனமர போரகள பிழைததாலுங
கூறரு மனபு கொடுததடி மைப்பணி கொளகெனறான். (௮)

அணணலு மவவகை செயகுவ மெனறருள் செய்போதிற்
கணணமா தாரைகள காரை நிகரபபக கரைவுறறங
கெணணரு மினனரு ளெயதி யிறைஞசி யெழுஞசேயைத
திணணிய நனமுனி கொணடுடை யானடி சேரவிததான. (௯)

அஙகும வணஙகி வணககரு மானையை மேலகொணடு
மங்கல மாநகர் சூழவர மாமுனி தானேவச
சஙக வியஙகண முழஙக வலங்கொடு தாமாரபன
பொஙகிய பஙகய மாதமா கோயிலி னுளபுககான. (௰)

தாரபுனை யாரணி செமபிய னமபியா தானலகும
பாருமா தூருமா தாக வெஞ்ஞவணி தார்படடம
போரதரு சாமரை தோரைக ணீளகுடை பொற்பீடந்
தேரணி மாவய மாநிதி யாதிகள சேரவித்தான். (௰௧)

வெனறி நடநதொழு தமபியா வநதடி மேல்வீழ்வுற்
றனறுவா செனறபின மனறம் வணஙகி யவனறநதை
முனறொழு தநதணா வநதனை மாளிகை முறசெயவா
னினறரு ளனறவை யெஙகு மிலஙக வெடுபபிததான. (௰௨)

எழுநிலை மாளிகை சூளிகை சாளர மேராாசிர
வாழமதி ரேரண வாயிலக டேரணி மாவீதி
சூழவுற மேருவி னோபல கோலிய சோழேசன
றூழவுடன மாதவா யாரையு நீளகுடி சாரவித்தான. (௰௩)

இறறகு பண்ட மிலஙக நிலஙகளி லேய்வித்து
மறறவா தமமி லொருதத னிருதத மகிழ்நதாடும்
பறறரு சினமய வமபர மும்பா பரிநதாகம்
பெறற பயனறிரு வமபல மொன்று செயப்பெறறான். (௰௪)

பொன்னணி மாளவ மாமணி யாதி பொருப்பாக
முன்னர் கொணர்ந்து குவித்தருள் பெற்று முனிச்செல்வன்
றன்னிசை வேர்யோ வானவர் கம்மியர் தம்மைககொண
டுன்னரு மம்பல மொன்று சமைத்தணி யொப்பித்தது. (௰௫)

காண விலக்க வொழுங்கணி வித்தகை கைக்கொண்டிட்
பூணு மணிகுற டொத்த தளத்தியல பொறபாரத்
தூணிரை யுத்திர நறபல கைத்திர டொலசோலைக
கோணமா கைத்தொகை முசசி யணைத்தணி கொளவித்தது. (௰௬)

பன்மணி மாலைகள் கொணடணி தொஙகல் பயிறறிசசூழ்
பொனமலி மூன்மதில கோபுர வாயில பொருநதச்செய
தெனமல மஙகவ ருஙகரு மூல விறைககுமபொற
றனமய மாமொளி ராலய மொனறு சமைபபித்தான (௰௭)

வேறு

இனனவகை திருப்பணிகள பலவுஞ் செயத விரணியவன மனமுனி வா யாருமேத்திப, பனனரிய புகழ்கூறி நீறு சாத்திப பரநதகலை வழிவழிபா டதறகுப பலக, மனனுவகை யினிவிவநத வகுபபு நாதன வைத்தபணி யெனமுனியை வணஙகி வாழ்த்திச, செனனியிலஞ சலிசெயதிங களித்த தன ரேறிருநதுதவ மெனகெனறன செஙகோன மனனன (௰௮)

இததகைய முனிவருட னொருநாண மனன னிலஙகியபே ரம்பலத்தி னிருநது நூலின், வைத்தமுறை யிறைவறகு மஞச னநதூய மலரமுது முத லான மலக வைத்து, நித்தவிழா வெழவேணடுஞ செலவ நலகி நிலவுபதஞ சலிமுனியா னிறுத்து வித்த, புத்தகமின புறமுனிவா யானை யேறறிப பொற கோயில வலஙகொணடு புகுவித தாரகள. (௰௯)

மனஙகுளிர வன்னவாகள பின்னு முன்னூன் மருவியகை மிததிகஙகள வகுப்பான மாதத, தினஙகடொறு முணாநதுமது மாத மேவத திருநதுதம னக விதியைச செலுததி முனனு, வனஙகனது வளநகர மனையுங காலை யநநகா போன மன்னவனிங கமைகக வெனன, வினஙகொளிருஞ சனஙகளபணிந தின்ப மெயதி யெநதைதிரு வசநதவிழா வெழுவித தாரகள (௨௰)

விரிநதபுதுப் புனல்விளையாட் டாடி மாதம விரவுதிரு வாணடெழுத்து விழவு மோஙகப, பொருநதுமவகை புரிநதாடி புரட்டா திகருட புகழபதி ஞன கட்டமிக ளொனறிற பூசை, தருநதகுதி மிகுதிகுறை தவறு நீஙகத தநது நவாந தருபபுததாச சமைத்து யாகம், பரநதவிர தாஙகமுடன பவிததி ரததைப பயிலவித்தைப் பசியபூரப பரிச மைததாா. (௨௧)

அநதமிலெண ணுன்கறமுந் திருககண் சாத்தி யவறறின மிகுத தனிதெதென்னை யாணட வனனை, யெநதைபிரான மைநதாகளோ டெழுசசி கொளள வெழுநதருளி வருநதிருநோன் பியைய வைத்துச, சிநதையினமா லயனுண வெழுநத செந்தீத திரளுருவண ணாலோகக்கித திகழ்க ணயகள, வநதெவைய மழலாக மலகல் போலுமவளஙகொடிரு விளக்கீடு விளஙக வைததா (௨௨)

மாரகழியா திரைநாளின் முனிவ ரெலலாம வநதுதடம படிநதுபொது வணஙகி வாழ்த்திப, பாரதருமா தொழுதகனறா முனன மெனறு பனனமுனி மன்னவனீர பயிற்று மிநதச், சீரதருமா தினமெனனத திலலை வாழுந திருவுடையநத ணரொநதை திருநா ளென்று, சாரதருமா நவதீரத்த நீததஙகொணடு தஞ்சனமஞ சனவிழவு தகுவித் தாரகள். (௨௩)

போனகமால் வரைபோனமா நிவேத னததைப பொருநதியதைப பூரத திற புணாவித தேததி, யீனமிலா முனியரசன்* றனனை நோககி யிமையவாக ளனைவருமவந தேததி வாழததது, மானியென வருமாண்டி லானி மாதத தருண விரவுத திரததினமவந தனுகிற றெனனத, தேனகுதா ரணிமனன னிறைஞசி யானித திருநாளின கெழவிழவு செயக வென்றான (உச)

நாருமபா ருநதரிதத தடஙதோ ளானுந தாவிலரு முனிவாகளுந தலைவன் முனனின, றீரொனபான முதலான வேரொன் பானு ளொநதைபிரான றிரு வெழுசசி யினப மெயத, வாருமபா ருளளோரும் வானுள ளோரு மாலயனு மேலவரு மலஙக ணீஙகி, யாருமபா தமபணிதற கெனறு வாயி விலஙகவி டைக கொடிவலஙகொண டேறறு விததார (உரு)

மணணுலகி னுணணிறைநத மைநதா மாதர் வானவாக ளரமகளிா மறறுள ளோரு,மெணணரிய மகிழசசியுட னறிசைக டோறுமெயதுவாா மெயதருநோ யிரிததோ மெனபாா, கணணிறைபொற கோபுரஙகளை றொழுது வீழவாா கன கமயத திருவீதி கணடு வாழவா, ரணணலபொதுப பணிநதயாவாா நடமுன போறறி யாடுவாா பாடுவா ராயி னாகள (உசு)

வேறு.

இப்பெற் றியிலவரு மெதறிக கினறுரி தெம்பிற் றருமென நமாிறறுத துயபபொயப பிறவிக பெயாதற கெனமகிழ துணிவால வருபவ ரணிவாழத் தபபற றயாதவ மூவா யிரவாக டாவா மறையொடு தேவாரக கைபபற றியபணி முறறப புலிமுனி கழலான விழவெழு தொழிலசெயவான.

நணணித தினகரன முதலோா கிழமைகொ ணவமாா நவமணி யணிமேவப் பணணிப பரிகல முதலா யினபகா திருவா சிகையாி பயிலபீடம [றென் விணணிற றிகழதரு மகரத தொழிலின விரிவெண குடையிடை கொடியென றணணற குரியன வெணணற கரியன வமபொற படிதிரு முனபுயததாா உஅ

கடமா றெனவுமிழ் களியா னையினணி கநிமா மணிநிலை தருதோமுற் றிடமாய நடைபெறு வடமால வரைபுரை சிலைதோ கவரியி னிமாதோனா மிடைவான முகிலொடு கொடியா டைகளவிட விழியா ரிசைவளா மொழியாா படகா திகணட மிடுவா ரொலிகடல பலவா மெனநனி பயிலவிததாா [பொற

மேவும பாகணமிடை மருடரு சொாிமணி விலகிப் பொலிதிரு வலகிடடுத தூவண புனனமது மலாவெண பொரிநனி தூவைவித தெழிலமறு குயாடுதறறி பாவுந துகிலபொதி யுறவங கமுதணி பலகும பமுநிலை வளாசெயபொற றீபங களுமலி தரமங கலவணி திகழத திசைதொறு நிகழவிததது. (ருய)

பொறபா லிகைமுளை பொலிவித தளவறு களபப புதுவிரை மெழுகிசசி றிறபாா மணவணி தரவா யிலகளசமு கோரா கதலிகள சோலிததது வெறபா மெனமுகில வாவா ரணநிரை வெருவா வெதிரொரு கரமானைக கறபா லியநெடு நிலைமா ளிகைமிசை கடடா வளாகொடி விடடாாகள (ருக)

இடமால் வரைநிறை கணநா தர்களுட னிறையர் மெனவெழு நிலைநீடு
மடமா னவைதொறு மதிமா ணநதி மருவார் வளர்சடை யினர்பாதத்
தடைவார் வடகலை தொடர்வார் திருவமு தடுவார் தடுவென வடைவார்வைத்
திடுவார் தரகர விடுவார் வரவர வெண்டா னறவெதிர் கொண்டார்கள் (௬௨)

விண்ணோர் வனிதையர் மகவான் முனிவர்கள் விரிபா ரிடமிகு கணநாதர்
மண்ணோ ரெனவுரு வினராய் வழிபட மதமா கயமுகன் முதலுளோர்
ரெண்ணோ ரளவறு கனிபான் முதலிய விசையித் தவையவன் மிசைவித்துப்
பண்ணோ டியன்மொழி யவளோ டிறைதரு பரவும் பவனிகள் பயில்வித்தார்

செழுவான மதிபுனை பவனி யிலவரு திருநாள் விழவெழு பொழுதார்
ரத, தொழுவார் பிறிவரு நிலையா னினைவொரு துணிவான மொழியொரு பொ
ரு டோயவற, றெழலா லழிவுறு தொழிலால் விழிமழை யிசைவா விருபய
னிலதாவுற, றழியா தகமலி கசிவா லருளை யடைந்தா ரினையா மிடைந்தார்கள்

மன்று டியதிரு நடரா சனதுயர் மணிமா ளிகைவெ ளிவளர் வாயிற்
குன்று விறன்மணி முடிவா னவரணி குழுமா னுடர்திர ளொடுகூடி
நின்று லெனவெளி னயமே வியவுரு நேசத் தவரவர் பாசத்தே
சொலாறுய நிழலெழு மொளிமே னியெலனை வுயருத் திரவிழ வயர்வுற்றார்

அருணற புரவல னெதிர்முற சைமுனி யறைவா னொருநிரு தனிவேற்றற்
றிரண்ட திறலசுரு விருளிற றரவர விகலா னெனவெறி கயிருலே
மரணத் தினையற வருணற கநுபழி வழியா பொருசடி வடிவாகிச்
சரணத் திருகரம விரவக களமொடு சாதித் திடுநெறி பதித்து. (௬௬)

காரார் கடலிடை நெடுநா ளிடுமிடர் சுடிவா னொருவரின் முடியாதாய்
நீரா யினபெற லரிதாய மழைவிழ நினையா தலமர லனவாரோ
வீரா மடவர லருகா நடமிடு விரகா விரைவிரி தருகொன்றைத்
தாரா வருணன துயர்பா தகவிடர் தவிரீ ரெனநனி தொழுதார்கள் (௬௭)

தேசிற பொலிபொது நிறையற் புதவொலி செறிசூற கடவெதிர் திகழவற்றுப
பாசத் தளையற வருளச சலபதி பரவித் தினமிது படிவுறவே
ராசற றுயர்கதி யடையக சடவுரு மனுகப் பெறவர மதுபெறுன
மாசித் திருமக மெனமற றதுதக மலிபொற கொடியது பொலிவுற்றதான (௬௮)

எத்தன மையினல முயகருஞ சலபதி யிறைசோ தரவர முறுநாளோர்
பதமொன பதுவிழ வுயகரும படிகளி பயிலுங கயமுக னயிலுந்தேன்
மொய்சதங் கொளிர்கனி யப்பம பயறவன முதலா யினபல வுசவாவா
நிதத்தம பொலிவிழ வதத்தன றரமிக நெஞசார கனாவற நைஞசார்கள். (௬௯

கண்ணு யிரமுடை யவனமர் தவனமலி கமலா லயனமுத லெனலாகும்
விண்ணு டையவர் வடநீ டணிமுலை விடவாள விழியுடை மடவார்ரா
றெண்ணு யிரமுனி கணநா தருமறை யிசைநா ரதரணி யெனையோரிம
மண்ணுள் பவருட னணணு வளர்திரு மன்று வருளபுரி யென்றார்கள் (௭௰)

புகழும பவனிக ளகமின் புறுநெறி புனிதன றரவிழி புனல்கொண்டிட்
டிகழும பரகதி யெனவந் தரனெ செழுசசிக கமரா பழிசசிகைகத
திகழுஞ சலியொடு மிகுமங கலவணி செயவித தலாதட மேவிசசே
ரகமங கசறர வழுதந தருகுழி யாடிக கடல்வழி கோடித்தார். (௭௧)

ஆனைத் திரளகட லடையக் கருமுகி லணியிற பொலிவுற வரவருசோ
சேனைச தொகைநதி யோதத நினுமிசை திகழப புயறுயில பயிருழைக ,
கானக தெழுமெழு காலுயத தெனவிழு கைதைத துகளவளை யெயதககுத
தேனக கனவன மானப பொழிமழை சேருமவகைதரு திருவீதி. (சஉ)

கொததார மலரளி குலவும் புளளொலி குழுமித திசைதொறும விழிமுததத
தொததார நுதிவளா தொணடத திரளொடு சூலப படைதிசை யடைகாவற
பததா யுதவரு வினாசூழ படையொடு பயிறா ரியமிக வுயாவாறே
ரிததா ரணியின ருடனே விரவிமுன னேவுற கொடிபுடை சேவிததா (சங)

வருமா தெரிபவ ரொனவான மிசையெழ வளரா வளைதலை யினவாயமுத
தருமா மணிமிமி றுலாவாழ சலசர மலையா வாைபுரை திரைமோதிப
பொருமா மிகவிரை தருமா கடலிடை புளினத தலைதகு வெளியுறறுத
நமா லறிவரு பெருமா னணையவகை திகழுரு சலபதி யெதிாகொணடான.

கடடங கியவொளி ரெரியச சலபதி காணுமபொழுதிடை யடைதுணபக
கடடற கறவருள சரணங கனிலலை காமின புறவிழ மழுவமபொற
கடடங கமுமுடை யவனமுன பொலிமலி கடணமண டியவவா களுமாயைக
கடடங கழிவுற மிகுமன பிறையொடு கறரு வெனவருள பெறருாகள (சரு)

குழையார கடலகுட கரைமே லொளிவளா குணபா லுளவள னெடுநீளத
திரையார கரமலி கலது நவமணி திரணமா நிதியகி றுகிலசீரா
நரையார கவரிகள விரையார நறுமத நறபூ நிறைபுனல காபபூரம
வரையார மதகரி நிரையா திகளொடு வாழபெற றிருவடி சூழவிபப (சசு)

பாசத தளையறு துறையுற றிமையவா படியிற படிபவ ருடனுடிப
பூசற ஞெறிபுரி திரைநற பொலிவுயா புளினத தலைதகு வெளியுறறுத
தேசத தவரொலி கடலிற பொலியொலி சினனத தொலியிசை மனனசசீா
வாசப பொழிலிடை யாறிக கணவாகள வாறே ரொடுசெழி வழிவநதா (சஎ)

அனறன றலைகடல வளனங களவில படிகொண டடியினை தொழுதனபா
வினறென றிடவா மெனறும பெறவர மிறைதா வெனவிரை வுடனெயதி
மினறங கியகழ றுதிகொண டருளொடு விரவுந சலபதி விடைகொணடான
புனறண கதிரமதி புனையும பரமமிகு பொனனமபலமத னுளபுககான (சஅ)

எனறுறற நிகழவுறு மாதந தருதினம யாவும புகழவிழ வெழவாழவுற
ஒனறும புனமுனி புரகந தருசவ ரொருமிருங கனகம தருவாகி
முனறங கியபுர வலனங கிகள வளா மூவா யிரவா கடேவாரு
மனறங கியவிரு மனறந தொழுதுவ ரநதான விரவ விருநதாாகள. (சகூ)

ஈராறுயிருடன மூவா ரமரு மெழுததுப புகனமுதல் வரியெனறுந
டாரா தரமென வுலகோா பலகலை தருமா விரணிய வருமாமுற
சீரா தரவரு திருநாள படிமுதல சிலநாளவழிசெலவ மிகநவலிக்
கூரா படையின னருளா லரசாகள கொணடா டிடுநெறி கணடாாகள் (ருய)

சொறறு[illegible]மபொரு ளாறு மிகுபொரு டணிவா லவரருடொகுமாலிப
பொறறு மனைமலா விரைசூழ புனலணி புலியூா வளநகா புகழ்தாமங
கறறு ருமைசெயல பெறறா செலிகொடு கவாவா பொருளவிரி பகாவாாசீ
ருறறு ரிருவினை யறறா மிகுபரி வுடையாா திருவடி யடைவாரே.. (ருக)

செடிசேர் பொழிலணி புலியூர் வளநகர் செல்வம் பெருகத் திருமன்றிற்
கொடிசேர் விடையின னடிசே ரொளிதெளி குறிகூ டெகுழு மறைசூழப்
பொடிசேர் வடிவின ரடிசேர் முடியினர் புனல்சே ரிருவிழி யினராகி
யடியே னெனதுய ரகலக்கூ டிநெறி யாளவ னடியவர் வாழ்வாரோ (௫௨)

வேறு

மழைவ ழங்குக மன்னவ ணோங்குக
பிழையில் பல்வள னெல்லாம் பிறங்குக
தழைக வஞ்செழுத் தோசை யனையெலாம்
பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே. (௫௩)

திருவிழாச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகச் சருக்கம் ௮க்கும் செய்யுள் ௬௱௰௫

சைவசித்தாந்தப் பிரவாகத்துக்குச் சந்தானாசாரியர்களுள் தலைவராவார் பரமசிவனது அருள்பெற்ற திருநந்திதேவர், அவர் மாணாக்கர் சனற்குமார மகாமுனிவர், அவர் மாணாக்கர் சத்தியஞான தரிசனிகள், அவர் மாணாக்கர் பரஞ்சோதி மகாமுனிவர், அவர் கிருபாவசத்தினாலே கைலாசகிரியினின்று நீங்கித் தமிழ்நாட்டிற்கு எழுந்தருளியபோது அவரிடத்திலே ஞானோபதேசம்பெற்ற மாணாக்கர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் எழுந்தருளியிருந்த வேளாளராகிய மெய்கண்ட சிவாசாரியர் என்னும் காரணப் பெயரை யுடைய சுவேதவனப் பெருமாள், அவர் மாணாக்கர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் சிரேஷ்டர் திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய சகலாகம பண்டிதர் என்னும் காரணப்பெயரை உடைய அருணந்தி சிவாசாரியர், அவர் மாணாக்கர் திருப்பெண்ணாகடத்திலே திருவவதாரஞ்செய்தருளிய மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர், அவர் மாணாக்கர் தில்லைவாழந்தணரில் ஒருவராய அந்தத் திருப்பதியைச் சார்ந்த கொற்றவன் குடியில் எழுந்தருளியிருந்த உமாபதி சிவாசாரியர்; இவர் வடமொழிச் சிதம்பரமான்மியத்தின் வழித்தாக அருளிச்செய்த,

கோயிற்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரசித்தபத்திரிகை.

இதுவரையில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள்.

	ரூபா		அணா
நன்னூல் விருத்தியுரை - - -	உ	-	,,
பெரிய புராண வசனம் - - - -	க	-	,,
கோயிற் புராணம் - - - -	,,	-	அ
சைவ தூஷண பரிகாரம் - - -	,,	-	௬
திருமுருகாற்றுப்படையுரை - -	,,	-	௩
திருச்செந்தினிரோட்ட யமகவந்தாதியுரை -	,,	-	௫
மறைசையந்தாதி - - -	,,	-	உ
முதற் பாலபாடம் - - - -	,,	-	உ
இரண்டாம் பாலபாடம் - - -	,,	-	௪
பட்டவிதி - - - -	,,	-	௧௦

இப்போது அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படுகிற புத்தகம்

பெரிய புராண மூலம், இதனோடு சிவபுராண படன விதி, திருமுறைகண்ட சோழர் புராணம், சேக்கிழார் புராணம், திருத்தொண்டத் தொகை, நம்பியாண்டார் நம்பியந்தாதி, புராணசாரம் என்பவைகளும், பெரிய புராணத்துள் அடங்கிய அடியார் சரித்திரங்கள் தோறும் இறுதியிலே அந்த அந்தச் சரித்திரங்களால் உணர்தற் பாலனவாகிய விஷயங்களை ஆக்ஷேப சமாதான ரூபமாகப் பல சைவசாத்திர பிரமாணங்கள் கொண்டு, உரை நடையி லெடுத்து விரித்து உணர்த்தும் சூசனங்களும், சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்படும்.

இனிமேல் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகம்

கந்தபுராணம்
உபதேசகாண்டம்
ஆதியருணகிரிபுராணம்
திருக்காளத்திப்புராணம்
சேதுபுராணம்
காஞ்சிப்புராணம்
திருத்தணிகைப்புராணம்
இரகுவமிசம்
புலியூர்யமகவந்தாதியுரை.
பிரயோகவிவேகவுரை
யாப்புவிளக்கவுரை

தொல்காப்பியசூத்திரவிருத்தி
தர்க்கசங்கிரகம், அன்னம்பட்டியம்.
நியாயபரிபாடாவிருத்தி
சைவாசௌசதீபிகை

சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம்
திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை.
சிதம்பர மும்மணிக்கோவை
பண்டார மும்மணிக்கோவை
திருவாரூர் நான்மணிமாலை
பதினோராந் திருமுறை
